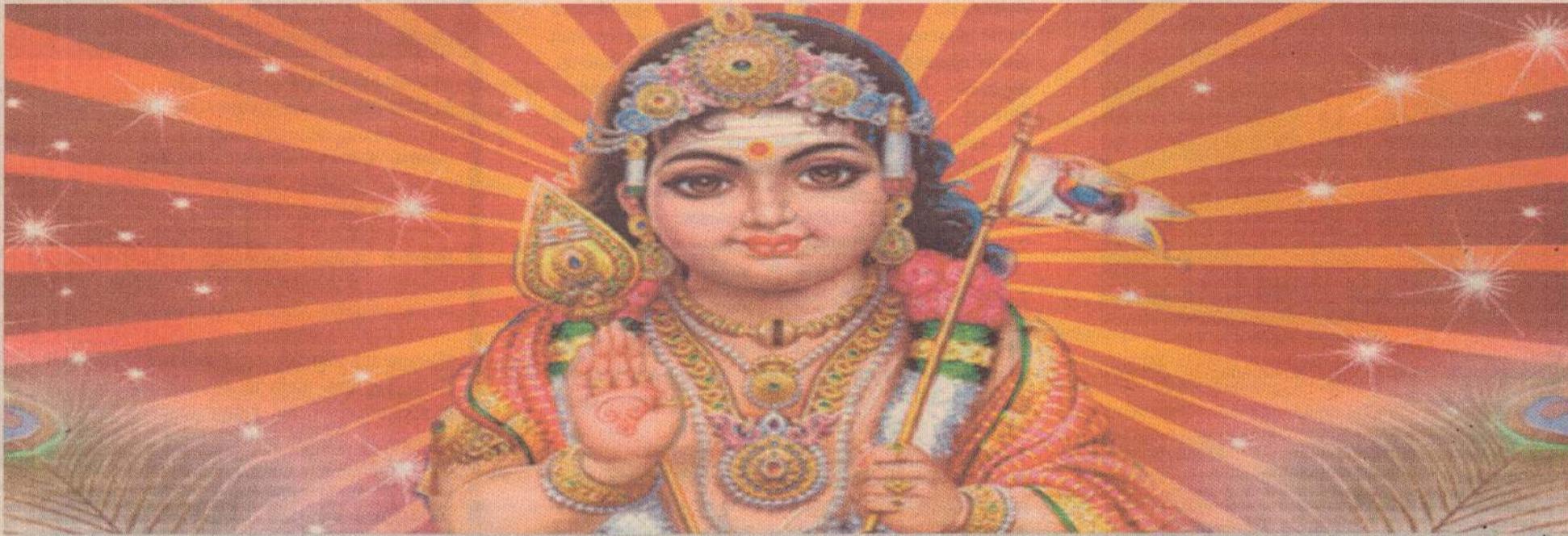

2015 பெப்ரவரி 16

நாளம் 1

மாதம் 1

மாசி 2014

ஞானப்பழம்

என்றதுமே தமிழர்க்கு முருகனின் நினைவு எழவது வழமை. ஞானப்பழம் என்பது குறியீடாக தமிழ்க்கடவுளாம் முருகனையே குரிக்கும் தெய்வமொழி. முருகன் வேறு சிவன் வேறால். உயிர்களும் உலகும் துண்புற்ற வேளை அத்துண்பத்தை நீக்கச் சுத்தி சிவத்தை நோக்கி மலர் அர்ச்சனை செய்து கேட்ட வரத்திற்கமைய சிவத்தின் ஜந்து முகங்களுடன் உலகையும் உயிர்களையும் கீழ்நோக்கிப் பார்க்கும் கருணை முகம் அதோமுகம் தோன்றியது. அந்தக் கருணைமுகத்தின் பாசமுகத்தின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து தோன்றிய சோதிப்பிழும்பே திருமுருகன்.

இதனை திருமூலர்

எம்பெருமான் இறைவா முறையோ என்று
வம்பவிழ் வானோர் அசரன் வலிசொல்ல
அம்பவள மேனி அறுமுகன் போய் அவர்
தம்பகை கொல்ளன்ற தற்பரன் தானே

என்று இன்தமிழ்த் திருமந்திரமாக எடுத்துரைத்தார். "எம்பெருமானே இறைவனே! நாங்கள் துண்புறவது முறையோ நீதியோ என்று வாசமிக்க வாடாமலரான கற்பக்பூவால் செய்த மாலையை அணிந்த வானவர்கள் இறைவனை வேண்டி தமிழை வதைப்பவர் அசரத்தனாங்களைச் சொல்ல. (துணிட்டதில் கேட்ட மாந்திரத்திலேயே அடியார் துண்பம் துடைத்து மகிழ்விப்பவன் என்பதனால் என்றுமே மகிழ்மனத்தினன் என்று பாருள்படும் 'ஒகுதோகவி' என்று வேதங்கள் போற்றும் சிவன் அவன் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே தன் அடியாரை வதைப்பவர் தனை ஒழிக்கத் திருமுருகனைத் தோற்றுவிக்க.) அழிய பவளநிறச் செம்மேனியடிடன் தோன்றிய அறுமுகக் கடவுளைப் பார்த்து தானே முருகனாகின்ற தற்பரன் "அடியவர் பகை தீர்த்திடுகே" என்று அருளினார்." என்பது இதன்பாருள். திருமூலர் இறைவன் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே எதனையும் நிகழ்த்தும் ஒழிற்றல் உள்ளவர் என்பதை வலியுறுத்தக் கருவி கொண்டு கடவுள் செய்தன என்று கூறப்படும் கதைகளை விடுது பாசப்பெருக்குக் கொண்டு கடவுள் செயல்கள் அவர் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே நிகழ்கிறது என்பதனைத் திருமந்திரங்களில் பல திடங்களில் எடுத்துக் காட்டுவோர். இதற்கு அடுத்த திருமந்திரத்தில் அண்டமொ(டு) எண்டிசை தாங்கும் அதோமுகம் கண்டங்கறுத்த கருத்தறிவாரில்லை உண்டது நஞ்சென்றுரைப்பர் உணர்விலோர் வெண்டலை மாலை விரிசைட யோற்கே

என்கிறார். "அண்டங்கள் அனைத்தையும் எட்டுத்திசைகளில் உள்ளனவற்றையும் தாங்கும் கருணைவழிவான அதோமுகத்தின் கழுத்து கறுத்திற்முடையது என்று அறிந்தவர் யாருமேயில்லை. அவர் நஞ்சென்டு கண்டம் கறுத்து என்போர் தாம் என்ன பேசுகிறோம் என்பதை உணர்ந்து பேசுவதில்லை. மனத்தாய்மை அடைந்த வெள்ளை உள்ளத்தவர்களின் குறியீடாக வெண்மையான மண்டையோடுகளை மாலையைக் கணிந்தும் திருவருள் பெருக்கின் குறியீடாக விரிசைடயோனாகவும் காட்சி அளிக்கும் இறைவன் என்றுமே செந்றிருளிமையானவன்" என்பது இதன் பொருள். இதனாலேயே சிவனே முருகனாகத் தோன்றியிருக்கையில் கழுத்தில் நீக்கறையின்றிச் செம்மையானாலுள்ளனாகவே முருகனாக திருக்கோலம் காட்டும் சிவன் திகழ்கிறான் என்பதை கிப்பாடல் எடுத்துவிளக்குகிறது.

இவ்விரண்டு திருமந்திரங்களும் ஞானப்பழமான இறைவன் கருவியின்றியே தம் அடியார் இன்னங்கள் தீர்க்க வல்லான் என்ற நம்பிக்கையைத் தருகின்றன. எனவே இலங்கைத் தமிழர்கள் தாங்கொண்ட துங்பங்களில் துடித்த - துடிக்கும் நிலை மாற்றுவான் என்ற நம்பிக்கை குரலாக இந்த ஞானப்பழம் இதழ்ப்பயணம் நொடங்குகிறது. ஞானமுதல்வனான பிள்ளையார் இந்த ஞானப்பழம் அருட்பழமாகக் கணிந்திட வைக்க வேண்டுமென்று அவர் தாள் போற்றுகின்றோம்.

தாய்தந்தையரை உலகாகக் கருதினாலே சிவசத்தி அருட்பலம் கிட்டும் என்று எமக்கு எடுத்துரைக்க அம்மையப்பனே உலகு என்று அவர்களை வலம்வந்து மாங்கனி பெற்ற பிள்ளையார் திருவருள் எம் இலைய தலைமுறை தங்கள் தாய் தந்தையரிலும் இறைமுறை நின்று ஞானப்பழங்களாக இலங்கிய-இலங்கும் பெரியோர்களிலும், மரபுகளிலும் பண்பாட்டிலும் நம்பிக்கை கொண்டு உயர் அருள் செய்வாராகக்குணப்பழம் என்று சுட்டப்படும் திருமுருகன் தோற்றுமே ஆணவுத்தை ஒடுக்குவதற்காக என்பது நாமறிவோம். இதனால் அவனையே ஞானப்பழத்தின் பொருள் எனக் கொண்டு தொடங்கப்படும் இவ்விதழ்ப்பயணம் நமது உள்ளங்களிலும் இல்லங்களிலும் ஊரிலும் உலகிலும் ஆணவுத்தன்மை ஒடுங்கி அனைவரும் இறைவனைச் சார்ந்து வாழ அவனே வழிகாட்ட வேண்டுமென்று அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிப் பயணத்தை தொடங்குகிறோம். இவையுண்கள், ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று மானிடம் போற்றும் பலம்பெறுவோம்.

சிவராத்திரி சிறப்பிதழ்

மகா சிவராத்திரி

சுருவேசுரப்படை ஏவப்பெற்று உலகெங்கும் அக்கினி பரவத் தொடங்கிய நேரம்.

உயிர்களையும் உலகையும் தோற்றுவிக்கும் பொறுப்பினைப் பெற்ற பிரம்மனும், காக்கும் பொறுப்பினைப் பெற்ற திருமாலும் தம்பொறுப்புக்களை மறந்து தம்முள் யார் பெரியவர் என்று நிகழ்த்திய சொற்போர் ஆயுதப்போராகி. சாதாரண ஆயுதங்களை எல்லாம் பிரயோகித்தும் யுத்தம் முடிவுறாத நிலையில் திருவரும் சுருவேசுரப்படையினைப் பிரயோகித்த வேளையது.

சுருவேசுரப்படைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதியதும் அக்கினி பிரவாகமெடுத்துப் பெருகத் தொடங்கி விட்டது. தினால் உயிர்களும் உலகும் அழிவுறாது தடுத்திட. உயிர்களின் மேலுள்ள பெருங்கருணை என்னும் பாச்தால் பரமன் பார்க்கந்த விண்கடந்த நீள்ளுளியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தினான்.

திகைத்து நின்ற பிரம்மனையும் திருமாலையும் சண்டையை நிறுத்தி தன் அடியையும் முடியையும் எவர் காண்கின்றீர்களோ அவரே பெரியவர் எனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான புது உத்தியை முன்வைத்து உயிர்களையும் உலகையும் காத்த புனித நாள்தான் சிவராத்திரி உயிர்களையும் உலகையும் தோற்றுவித்தலைச் செய்தலால் தானே பெரியவன் என்ற எண்ணைத்தில் தன்னைப் பெரியவனை நினைத்த பிரம்மா அன்னவாகனத்தில் நீள்ளுளியின் முடிவு எங்கே என முடிதேறப் புறப்பட்டார்.

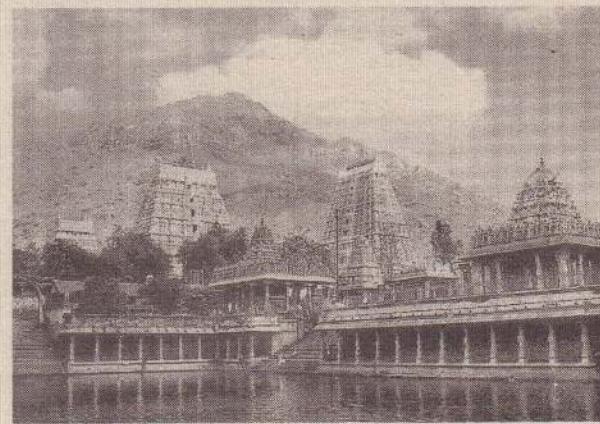
காத்தலைச் செய்வதால், பிரம்மனையும் தானே காத்தலை, தானே பெரியவன் என்று கருதிய திருமால் நீள்ளுளியின் உற்பத்தி எங்று அடிதேறப் புறப்பட்டார்.

அன்னம் தளிவைக் கொடுக்கும் குறியீடு. இங்கோ முடிதேடும் ஆசையால் மயக்கத்தைத் தரும் தேடலுக்கு வாகனமாகிறது. வானில் பறக்கும் கருடனை வழுமையான வாகனமாக ஏற்கும் திருமால் இங்கு வராக வாகனத்தில் நிலத்தைத் துளைத்துச் சென்று அடிதேடுகின்றார். இந்தக் குறியீட்டு மாற்றங்கள் அறிவினால் ஏற்படும் அகங்காரமும் மயக்கத்தைத் தரும். செல்வத்தால் ஏற்படும் நானே எதனையும் அனுபவிக்கலாம் என்னும் மமகாரமும் மயக்கத்தைத் தரும் என்கிற உண்மை உணர்த்தப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

அறிவுகாண்டு அன்பைப் பஸ்பை வளர்க்காது அறிவினால் பொருளை பதவியை அதிகாரத்தைத் தேடு என அகந்ததையை வளர்த்து வானில் பறக்கும் ஏவுகலைகளைச் செய்து உயிர்களையும் உலகினையும் அழிக்க முற்படவைக்கும் அறிஞர்களுக்கு அன்னத்தில் முடிதேடும் பிரமன் உதாரணமாகிறான். நிலம் என்னும் செல்வத்தின் எல்லைகளைப் பெருக்குவதற்காக குற்றக்குழியிருப்பும் கூட ஒருவர்க்குக் கொடுக்காது பகிரவை மறுத்து. வீட்டில் முரண்பாடுகளையும், நாட்டில் யுத்தங்களையும் தோற்றுவிக்கும் இல்லத் தலைவர்களினதும் நாட்டுதலைவர்களுக்கும் வராகவழவில் நிலத்தைத் துளைத்துச் செல்லும் திருமால் உதாரணமாகிறான்.

அறிவாலும் சுத்தியத்தைச் சிவத்தை சுந்தரத்தைக் காணமுடியாது. ஆற்றலாலும் உண்மையை நன்மைத்தனத்தை அழகை ஏற்படுத்த இயலாது. திதனை உணர்த்துகிறது பிரம்மனால் முடிகாண இயலாத் தேடலும் திருமாலால் அடி காண முடியாத் தேடலும். ஆற்றல் கொண்டு செய்ப்படுவர்கள் முயற்சித்துக் கலைத்துத் திகைப்பர். அறிவுகாண்டு செயற்படுவர்கள் குறுக்குவழி தேடி என்கிலும் தாம் நினைத்ததைத் சாதிக்க முயல்வர். இதற்கு உதாரணமாய்ப் பிரம்மன் மேலிருந்து விழுந்த தாழும் புவைத் தனக்குச் சாதகமாக முடிகள்டு எடுத்தாக உண்மைக்கு மாறானமுறையில் நினைத்ததைச் சாதிக்க முயல்கிறான். திருமாலோ அடிகாண இயலாது திகைத்து நிற்கிறான். முன்னவன் உண்மைக்கு மாறாக நடக்க முயன்ற காரணத்தால் கோவில் கட்டிக் கும்பிடப்படும் தகுதியினைத் தான் இழந்தான். தாழும் புவும் வழிபாட்டில் கிடம்பெறும் தகுதியிழுந்தது.

இந்நிலையில் பிரம்மனும் திருமாலும் தம் ஆணவத்தின் தன்மை உணர்ந்து சிவப்பரம்பொருளிடம் சிரம்தாழ்த்தி தமக்கருள் செய்திட வேண்டும் என்று பணிந்தமையால் நீள்ளுளியாக நின்ற அக்கினித் தம்பம் குளிர்ந்து மனையாகியது. ஓளி (அருள்) நிலைப்பெற்றது (அசலம்) என்னும் பொருளில் அருண அசலம் ஸ் அருணாசலம் என்று அழைக்கப்பட்டது. உண்ணாமுலையாள் உடன் அருணாசலேசுவர் கோயில் கொண்டுள்ள இப்புளிதமலை இன்று திருவண்ணாமலை என வழங்கி வருகிறது.

ஆதி நெடுமால் அரிஅயன்காண அன்று பரஞ் சோதிச் செழுஞ்சுப்பராய்த் தோன்றுமலை - வேதம் முழங்குமலை சிந்திப்பார் முன்னின்று முத்தி வழங்குமலை அண்ணாமலை சக்திக்கு ஒருபாகம் தான் கொடுத்து நின்றமலை முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தமலை - எந்திசையும் போற்றுமலை போற்றிப் புகழ்வார் - எழுபிறப்பை மாற்றுமலை அண்ணாமலை

- குருநம்சிவாயர்

சிவராத்திரி குறித்த மாணிக்கவாசகரின் திருவாசக மொழிகள் சில

திருச்சாழல்

அலைவனும் மாலைவனும் அறியாமே அழித்தரு ஆய் நிலம் முதல் கீழ் அண்டம் உற நின்றதுதான் ஏன்றா நிலம் முதல் கீழ் அண்டம் உற நின்றிலனேல் இருவரும் தம்

சலம் முகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார் காண

சாழலோ

திருத் தோணேக்கம்

பிரமன் அரி என்ற இருவரும் தம் பேதமையால் பரமம் யாம் பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பு ஒடுக்கை

அரனார் அழித்தரு ஆய் ஆங்கே அளவு இறந்து பரம்ஆகி நின்றவா தோள் நோக்கம் ஆடாமோ

ஆசிரியர் பேனாவிலிருந்து...

வாசகப்பெருமக்களுக்கு முதற்கண் எமது பணிவான வணக்கம்.

அவை ஒசை, தென்றல் ஆகிய பத்திரிகைகளை ஸன்டனில் நீண்டகாலமாக வெளியிட்ட அனுபவத்தோடு, குளப்பழம் என்ற சைவத் தமிழ் மாதாந்த பத்திரிகையுடன் மீண்டும் உங்களைச் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இணையத்தளங்களும் மின்னஞ்சல்களும் நிமிடத்துக்கு நிமிடம் செய்திகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் தந்து கொண்டு இருக்கும் இந்த வேளையில் இப்பத்திரிகை அவசியம் தானா என்ற கேள்வி உங்களுக்கு எழலாம். புலம் பெயர்ந்து வாழும் மற்றும் இங்கு பிறந்து வளர்ந்து வாழும் சைவ, தமிழ்ச்சிறார்களை உளம் கொண்டும் மற்றும் இளையோர் முதியோர்களை நினைந்தும் இப்பத்திரிகையை வெளிக்கொணர முயற்சிகளின்றோம்.

சைவ சமயத்தின் விழுமியங்களை, தமிழ்மொழி கலை கலாச்சாரத்தின் மகிழ்ச்சிகளையும் தந்து கொண்டு இதற்கு வெளியில் இப்பத்திரிகை அவசியம் தானா என்ற கேள்வி உங்களுக்கு எழலாம். புலம் பெயர்ந்து வாழும் மற்றும் இங்கு பிறந்து வளர்ந்து வாழும் சைவ, தமிழ்ச்சிறார்களை உளம் கொண்டும் மற்றும் இளையோர் முதியோர்களை நினைந்தும் இப்பத்திரிகையை வெளிக்கொணர முயற்சிகளின்றோம்.

காலத்தின் கண்ணாடி பத்திரிகை என்னாம். முப்பது வருட கால பத்திரிகை அனுபவத்துடன் பல காலத்தேவை கருதிய விடயங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் தாங்கி இப்பத்திரிகை வெளியிடுகின்றோம். தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகளிலும் வெளிவர உள்ளது இதன் நம்பிக்கை.

எம்மைப் படைத்தும் காத்தும் அழித்தும் அருளியும் மறைக்கும் முழுமதற் கடவுளாம் சிவபெருமானின் திருநாளாம் மகாசிவராத்திரி தினத்தன்று இம்மலரை முதன்முதல் வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். குறைந்துக்கி நிறை கானும் பேருள்ளாம் கொள்வீர்களாக.

மீண்டும் மறு இதழில் சந்திப்போம்.

அன்புடன்
கவிஞர் பாலரவி
தொகுப்பாசிரியர்

'அகிலப் பரப்பில்.. ஆன்மிக வளர்ச்சியில் ஆலயங்களின் பங்கு'

-அன்புடன் புலவர் சிவநாதன்

தலம் அமைத்து வலம் வந்து நலம் பெறும் நன்னெறிக் கொள்கை எமது புலம் பெயர்ந்த வாழ்விலும் தொடர்ந்து வருவது கண்கூடு! ஆலயம் அமைத்தலும் அன்புடன் தொழுதலும் அருளமுதிற் குளித்தலும் அறவழிவாழ்ந்து களித்தலும் அகிலத்தை அணைத்தலும் ஈதலும் தானமும் ஆன்மீக வாழ்வின் அமித்தளமாக மட்டுமேன்றி அடையாளமாகவும் கண்டு...நம்பி வாழ்தல் ஆண்டாண்டு காலமாக அடியுன்றி நிற்கின்ற நமது வரலாற்று விழுமியமொம்!

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்கின்ற நெரியைத் தெய்வெந்ரூயிக்கை காண்பது கீழைத்தேயத்திற்கான பொதுத்தத்துவமாகவும் கருதுவதுண்டு!

தணைக்காக்கும் தெய்வத்தை மழை வெயில் புயல் பூக்குத்திலிருந்து தான்காக்கத் துடிக்கும் மானிட சாதியின் பயப்க்கியின் விளைவே கோயிற் கொள்கையின் கூர்ப்பு எனவும் கூறமுடியும்!

கற்பாறையையும் காய் களி தரு மரங்களையும் இறைவனாக அடையாளப்படுத்திய ஆதிமனிதனின் தீவிழியாடும் தீபாராதனையும் நீராட்டலும் பூச்கடலும் சிறு தாழ்வாரங்களாகவும் கொட்டில்களாகவும் உருவெடுத்துப் பின்னர் கற்சிற்பங்கள் கட்டடங்களாகிப் பொற்கலஸம் கோபாங்களுடன் பொலிவற் பெருமையையும் யாமறிவோம்!

மன்னர்களே முன்னின்று மாபெருங்கோவில்களைக் கலைத்துவத்தின் காட்சிப்பொருளாகவும் வரலாற்றின் வரைவுகளாகவும் வாழ்வியலின் விம்பங்களாகவும் நிறுவி நிர்மாணித்த காலம் ஓன்று இருந்துள்ளது!

எமது முன்னோர்..கடல்கடந்து சென்று கட்டிய சிவாலயங்களைச் சென்று பார்த்து நெஞ்சு குளிர்ந்து அனுபவம் எனக்குண்டு!

இந்தியாவின் வடக்குத் தெற்கு

பிரதேசங்களோடு...கம்போடியா பாலி சிங்கப்பூர் மலேசியா தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளின் ஒருசில பகுதிகளையும் சென்று பார்த்தையிட்டு வந்த

அனுபவத்தின் ஊடாக... எமது முன்னோரின்

முகங்களைத் தரிசித்த பாக்கியம் பெற்றவன் யான்! மலைப்பாறையுச்சியிற் சுரந்துவரும் நதியோட்டத்திற் கருக்கொண்டுள்ள பெருமானையும் பெருமாட்டியையும் பார்த்துப் பார்த்துப் பூரித்துப் புலம்பலுற்றேன்!

மலைக்கவைக்கும் கட்ட நன்னுக்கங்கள் பிரமிக்கவைக்கும் சிறப் சிலை வேலைப்பாடுகள் சிதைப்பட்டுக் கிடத்தல் கண்டு சிந்தை கலங்கரின்றேன்!

இதிலே... விசித்திரமான விடயம் என்னவென்றால்..பாலி கம்போடியா ஆகிய

பகுதிகளில்...எச்சமாகக் காட்சித்திருகின்ற புராதன.. இந்து சைவக் கோவில்களில் நடக்கும் விழிப்பட்டு முறைகளுக்கும் நாம் அரிந்து காண்ட தெரிந்து கொண்ட முறைகளுக்கும் பலத்த இடைவெளியிருப்பதை யாம் கவனிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது!

இதைவிட.. அரசியல் ஆக்கிரமிப்புக்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற அசுரத்தனங்கள் எழுத்தில் வழக்கமுடியாதவையென்னாம்!

இவையைல்லாவற்றுக்கும் மத்தியில் நின்றுகொண்டுதோன்... நமது ஆலயக் கோட்டாடுகளையும் கோவில்களையும் கோவில் கட்டட அமைப்புகளையும் நாம் நமது இன்றைய சுந்ததிக்கும் எமது நானைய சுந்ததிக்கும் தரவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குத்

தள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம்! இது ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகவும் இன்று நம்முன்னே விரிந்து கிடக்கிறது!

பதியை அறியாப் பழங்குடி மரபினராகி... ஆனங் மன்னை இறைவனாகக் கண்ட மக்கள் நம்முன்னேர்! அவர்வழியில் வந்த நாமோ இன்று பதியை குடியெனப் பாரின் திசையெல்லாம் பரவிக்கிட்கின்ற நிலைக்காளாகி இறைவனை மன்னாக நம்பி வாழும் தகைமைக்குள்ளாகி நிற்பது ஒரு யதார்த்தத்தின் வெளிப்பாடு எனலாம்! இழப்பின் எல்லையில் இன்னல்களின் முனைப்பில் நின்று கையறு நிலையிற் கரங்கூப்பி நின்று கண்ணர் சுரக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்கள் நம்முட்பஸர்! இதற்கு மாறாக.. அழுது அழுது தொழுத எம்மை இருத்தம் வடிய வடியத் தூத்தியக்கை வைத்துவிட்டாயே என்று அரற்றி ஆண்டவன் மீதே ஆதிதிரப்பட்ட சம்பவங்களையும் நாம் புரக்கணிப்பதற்கில்லை!

இதன் மத்தியில்

'ஒன்றே குலம்! ஒருவனே தேவன்!' என்ற கோஷத்திற் தொனிக்கும் 'ஒரு கடவுட்' கொள்கையும்...அன்பே சிவமெனும் திருமந்திரச் சிந்தனையை மட்டும் ஆதாரமாக்கி யெழும் சிந்தர் சிந்தனை வெளிப்பாடுகளும் நாத்திக் கருத்தியல் மோதல்களும் கடந்த பல ஆண்டுகளாக அறிவியலுகின் அரங்குகளை நிரப்பிவருவதும் நம்முட்பஸரிந்ததே!

தாயகத்தின் கல்லூரியரங்குகளில்... மெய்ஞானமா?... விஞ்ஞானமா? கீழைத்தேயா? மேலைத்தேயா? என்ற தலைப்புகளை வட்டமிட்ட கருத்தரங்கங்கள் கட்சிக்டல்கள்தான் எத்தனையெத்தனை?

இன்றும் கூட....இந்தப் புயல்களின் மத்தியிற்றான் இப்புகோளத்தின் எல்லாத் திசைகளிலும் ஆலயக்கட்டங்கள் எமது மக்களார் தொடர்ச்சியாக எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன! தமிழ் சார் கல்விக்கூடங்கள் கலை நிறுவனங்கள் மன்றங்கள் ஆலயங்களை எத்தனையெத்தனை அமைப்புக்களை உருவாக்கி யிக்கிவருகிறது உகைத்தமிழினம்!

மலையேறுதலும் படியேறுதலும் சுற்றிவருதலும் அங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தலும் தீமிதித்தலும் தீச்சடி சுமத்தலும் அடியழித்தலும் ஆரத்தியெதுத்தலும் கற்புமெரித்தலும் காவுதியெடுத்தலும் வர்ப்புவோடு வாழ்வாகக் கண்ட மக்கள் சைவத்திருமக்கள்!

இறைவுயனர்வுக்குள்ளும் இலைறத்ரமத்தை இணைத்துக்கொண்டு அர்த்தநாரீஸ்வர தத்துவத்துக்குள் அப்பன் அம்மை அண்ணன் தமிழ் அத்தை அம்மான் என்ற உறவுகளையுருவுப்படுத்திச் சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள் விழாக்கள் விளையாடல்களை ஆன்மிகத்தினுள்ளும் அனுப்பான்களையும் அங்கலைப்புகளையும் ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு காலையும் விழும் போதும் கொண்டாடி விருந்துண்டு ஒக்கவிக்கு ஏதோ ஒரு அகப்பாரான்களை என்ற எதிர்பார்ப்போடு கண்ணை விழித்த மக்கள் தமிழ் மக்கள்!

'மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் விருட்சம்' 'ஆறாதாரம் பஞ்சவர்ணம் பஞ்சகோஷம்' என்ற ஆலயத்துவாக்களோடு நிதியோட்டத்திற் பித்தர்க்கும் தான் தருமாம் என்ற கைங்கரியங்களோடு நெற்றுக்கொண்ட தெரிந்துகொண்ட முறைகளும் மன்னுயிர்க்கல்லாம் மாகருணை காட்டி 'மீண்டும் பிறவைப் பேரினப் வாழ்வினை ஈட்டுகின்ற' பெருவாழ்வு வாழ்கின்ற பெருநெறிக்குரியவர்கள் யாம்!

ஆன்மீகத்தின் அடிக்கற்களில்.. எழுந்த... உயிர் நல. மன நல. உள நல. உடல் நலத் தத்துவங்களோடும் நிதியை பூசை பிரதிட்டை உற்சவம் பிராயச்சித்தம் பித்தர்க்கும் தான் தருமாம் என்ற கைங்கரியங்களோடு நெற்றுக்கொண்ட தெய்வானுக்கிரகம் வேண்டித் தொழு உலகிற்கும் உலக மானிட சமுதாயத்திற்கும் மட்டுமன்றி மன்னுயிர்க்கல்லாம் மாகருணை காட்டி 'மீண்டும் பிறவைப் பேரினப் வாழ்வினை ஈட்டுகின்ற' பெருவாழ்வு வாழ்கின்ற பெருநெறிக்குரியவர்கள் யாம்!

கண்டு.... கேட்டு....விளாங்கி... வியந்து... அறிந்து... அனுபவித்து... ஆனந்தித்த மக்கள் ஈன்றெடுத் தமக்குகள் யாம்!

இதனாற்றான்...

தாயைப்பிரிந்த கன்றுகள்போல்...ஆழக்கடலிலிருந்து தாக்கி வீசியற்யப்பட்ட... நிலத்து மீன்களைப்போலத்...தாயகத்தைப் பிரிந்து.. தத்தளித்துத் தவித்துத் துழத்துத் தவண்டினிலைகளிலும்... புதிய தேச்ச சுவாத்தியச் சூழல்களிலும் புதிய பல்லின மொழி கலை பண்பாட்டுச் சூழல்களிலும் வாழும் நிலையிலும் கூட.... எமது உயிர்நலத்தையும் மன. உள. உடல் நலன்களையும் பாதுகாத்துப் ...புரச்சவால்களுக்கெல்லாம் முகங்கொடுத்துக் கொண்டு.. பலத்தோடு வளத்தோடு வெள்ளும் வாழுகின்ற வல்லமை கொண்டவர்களாக இன்றும்... நின்று நிலைத்திருக்கின்றோம் அதுமிகையாகாது!

ஆண்டாண்டு காலமாக நாம் வாழ்ந்த பூமியும் நாம் தொண்டாற்றிய தலங்களும் தொனிக்கு தொண்டாற்றிய தலங்களும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டுத் தீக்கிரயானபோதும் கூட.. நாம் தெய்வத்தின் மீது வைத்த நம்பிக்கை மட்டும் நாசமாகிவிடவில்லை! நசிந்து.. நலிந்து நெந்து போய்விடவில்லை!

மாறாக... அசுரகுளங்களிலிருந்து த

கேளவிக்கணைகள் நம்முட் பலரை வந்து துளைத்துக் கொண்டிருப்பதையும் யாம் பூர்க்கணிப்பதற்கில்லை!

கடந்த சில வாரங்களுக்கு முன் 'நாளைய சந்ததி ஓலையை ஏந்துமா?' என்ற பரந்த பரப்பில் நின்று கவியரங்கம் கலந்துரையாடல்களை நடத்தியதன் மூலம் பலவிதமான சிந்தனையைகளுக்கு முகங்களைத்த அனுபவம் என்னை இதுபற்றிய விடயங்களில் மேன்மேலும் ஆழமான தேடலுக்கு ஆளாக்கியுள்ளது!

இத்தேடவில் தொடர்ச்சியாகவே...

'அகிலப் பரப்பில்.. ஆஸ்மிக வளர்ச்சியில் ஆயைங்களின் பங்கு' என்ற தலைப்பின் கீழ் எனது பார்வையை ஈண்டு செலுத்து விரும்புகிறேன்!

புலம்பெயர்ந்த நிலங்களில் உயர்வான பெற்றோர்களாகப் பிழைப்பு நடத்துதல் இருக்கிறதே... அதனைக் கம்பன் வரிகளிற் கூறின்...

'வாளின் மேல்வரு மாதவம்' என்றே வர்ணங்களுக்குமுடியுமென நம்புகிறேன்!

கல்வி கற்றல், கல்வி கற்றுணர்தல்... என்ற தளங்களிலும் சரி...

ஓழுக்கம் பண்பாடு நேர்மை கடமையுணர்வுகளோடு வாழ்வினில் முன்னேறுவது என்ற தளங்களிலும் சரி... பிள்ளைகளுக்கு வழிகாட்டி வளர்த்துதேதல் மிகப்பெரிய ஒரு சவாலாக இன்று நம்முன் எழுந்து நிற்கின்றது!

'ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் அஃது

உயிரினும் ஓம்பப்படும்' என்பான் வள்ளுவன்!

அதே வேளை...

'எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு

அவ்வது உறைவது அறிவு' என்றதன் மூலம்... உலகின் பலத்தையும் எமது கண்களிற்குப் புலப்படுத்தியுள்ளான் இத்தெய்வுப் புலவன்!

அறிவு பற்றிய கொள்கையைச் சுற்று விரிவு

படுத்திப்பார்ப்போமானால்... கல்வியறிவு... வேத...

வித்தையறிவு... ஞானதிர்வு... எனும் பழநிலைகளை நம்முன்னோர் இனங்களிடும் நின்றனர் எனலாம்!

இதன் வழியிற்றான்.. ஆசிரிய நிலை... ஆச்சாரிய

நிலை... குரு நிலையைன்.. செய்திப்

பரிமாற்றங்களையும் சிந்தனைப் பகிர்வுகளையும் தத்துவ விருத்திகளையும் நம்முன்னோர்கள் நம்பிக்கையோடு..

இயக்கி வந்திருக்கலாமென என்னத்தான்டுகிறது!

அறிவு.... மனம்....பொறிகள்.. புலன்கள் சார்ந்து நிற்பது!

உணர்வு... உள்ளத்தின் வயப்படுவது!

ஞானம்... அதிர்வுகளின் மயப்படுவது!

இந்த அதிர்வு நிலைப்பட்ட சங்கதிகள் அருகிப்

போய்விடாமலிருக்க வேண்டுமாயின்... இந்த உலகத்திற்கு ஆயைங்கள் வழங்கக்கூடிய அதிர்வுகளும் ஆன்ம லயங்களும் நிச்சயமாகத் தேவையென்றே கூறுவேண்டியுள்ளது!

'எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதற்கிவு' என்று கூறிய வள்ளுவன்...

'எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு' என்ற வழிகாட்டின் மூலம் உலகாட்டத்துடன் எம்மையும் எமது அறிவு வளர்ச்சியையும் இலைத்துள்ளதை யாம் பூர்க்கணிக்கலாகாது!

இன மத பேந்கடந்த.. அறிவுத்துவத்தையும் அன்புத்துவத்தையும் அறத்துவத்தையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும் கட்டிக்காக்கின்ற

பேணிப்பாதுகாக்கின்ற கலை கல்வியையும்

தர்மநியதிகளையும் வழங்குகின்ற பெரும் பணியிலைளாற்றவல்லவை ஆயைங்களேயென்பதில் எதுவித சந்தேகமும் இருக்கமுடியாது!

எமது நாளைய செல்வங்கள்.. இந்த உலகின் நாளைய சந்ததியினர்... மதவெறியற்ற... சமய நூற்யில்

வழிகாட்டப்படவேண்டிய தேவையிருப்பதை யாம் புறந்தள்ளிவிடுவதற்கில்லை!

நவீன் தொழில்நுப்பத்தின் தாக்கங்களிற்குட் சிக்கித் திணைறும் நமது குழந்தைகள்...

நிம்மதி... நித்திரை... நிறைவு... நிதி... நிதானம்... என்கின்ற பெருநிதிகளையீட்டிப் பெருவாழ்வு வாழுவிலையை வேண்டிய கட்டாயம்... நமது பெற்றோர்கள் பெரியோர்கள் நிறுவனங்கள் நிர்வாகங்கள் ஊடகங்கள் என அனைத்துநிலைகளிலும் நம்முன் உண்டென்பதை யாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்!

உலக ஓழுக்கத்தை.. உயரிய இலக்குகளை நிலைநிறுத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்களும் வசதிகளும் பொறுப்பும் புரிந்தனைர்வும் எமது ஆயைங்களுக்கும் அவற்றின் தர்மகர்த்தாக்களுக்கும் நிர்வாகத்தினர்க்கும் உண்டு என்பதனை வலியுறுத்துதல் என போன்றவர்களின் கடமையாகிறது!

இவ்வாறான ஒருபின்னணியில்...

கோயிலுள்ள ஊர்களிலே பிறந்த வளர்ந்த யாம்....

யாம் வாழுவந்த நாடுகளில்..... வந்து.. வாழுநேர்ந்த ஊர்களில்... ஆயைங்கள் கட்டுகின்ற புதிய அனுபவத்தை இன்று பெற்றிருக்கிறோம்!

ஐந்தினையுலகிலிருந்து புறப்பட்டு... 'பண்மும்... பணஞ்சார்ந்த நிலமும்' என்ற ஆராந் தினைக்குள் அகப்பட்டு அந்தரித்துத் தொண்டிருக்கிறோம்!

'யாதும் ஊரே! யாவரும் கேள்வி!' என்ற கணியன் பூங்கள்நிறைன் பூகோள் ஒருமைப்பாட்டுத் தத்துவத்தின் செயலாக்கத்தைத் தரிச்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்!

எமது ஆயைங்களின் வரலாறு இன்றோடு மட்டும் அல்லதித்து விடாது நாளையும் தொடரவேண்டிய தேவையை எவ்வாறு எம்மிடையே மட்டுமேன்றி நாம் வாழும் உலக மாந்தரிடையேயும் நியாயப்படுத்தப் போகிறோமென்ற கேள்வியே நம்முட் பலரை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறது!

எவ்வாறு... எமது நாளைய செல்வங்களுக்கு 'ஆன்மா யைப் படுகின்ற தத்துவத்தையும்... மந்திரங்களின் அதிர்வையின் ஆக்க

இயக்கங்களையும்... அட்சார்களின் ஆற்றலையும்....

சக்கரங்களின் சக்தியையும்... கர்ஷண.. பிரதிஷ்டை..

ஆவர்த்தன.. அநாவர்த்தன... புனாவர்த்தன.... பரிமாண பரிணாமங்களையும்... வேதாகம விளக்கங்களையும் விளக்கப் பொகிறோமென்ற பிரமிப்பும் பேதிலிப்பும் நம்மை ஆட்டிப்படைக்காமலில்லை!

'ாதல் இசைபட வாழ்தல்...' 'அறத்தான் வருவதே இன்பம்...' 'உள்ளவது எல்லாம் உயர்வுள்ளன்'...

'அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் தீறன் அறிந்து

தீது இன்றி வந்த பொருள்...'.

'அருள் எனும் அன்பமும் ஈனும் தீறன் அறிந்து பொருள்...'.

பெரியபுராணச் செழுமைகளைக்.. கந்தபூராணக் காப்புகளை... சிவபுராணச் சிறப்புக்களை எவ்விதத்தில் எவ்வடிவத்தில் எடுத்து விளக்கப் போகிறோம்? என்ற அங்கலாய்ப்பும் எம்மை உழுப்பாமலில்லை!

இவெற்றையெல்லாம் துணிச்சோடும் உறுதியோடும் எதிர்கொண்டு வெற்றிகொள்ள வேண்டியவர்களாக நாம் செயலாற்றவேண்டியுள்ளது!

நமது முன்னோர்கள் எம்மைவிடப் பலநாறு மடங்குகள் பலம் வாய்ந்தவர்களாக அறிவு நுட்பமும் ஆய்வு நுட்பமும் அனுபவச் செறிவும் கொண்டவர்களாக இருந்திருக்கிறார்களென்ற உண்மையை உள்ளவாங்கள் நேரும்போது இவெற்கள் மதியிலா யாம் பிறந்தோமென வியக்க வேண்டியிருக்கிறது!

'ஆழகடலுக்குள் என்னாருயிர் முன்னோர்' என்ற எனது ஆய்வு நூலின் வழி யான் திரட்டிய தரவுகள் என்னை எனது முன்னோர்களின் மூச்சோடு உறவாட வைத்தது!

கட்டடவியல், கணிதவியல் சோதிடவியல் வானியல் வர்த்தகம் மருத்துவம் என விரிந்து செல்லும் அறிவியற் தளங்களிலெல்லாம் என்மூன்னோர் வழங்கிய வழிகாட்டல்களை என்னியெண்ணை இறுமாப்போடு இறும்புதெய்தியிருக்கிறேன்!

இறையருளால்... வடமொழி... தென்மொழி வாதங்களுக்குள் யா

காதலர் தினத்தில் தமிழர் காதல் வாழ்வின் வகைப்படுத்தல் குறித்த சிந்தனை

தாய் நிலத்தைக் கொண்டு அடையாளப்படுத்தலைச் செய்து மகிழ் காதல் கொண்டு ஒழுக்கமுறைமையை அமைத்த தமிழர்

கு. யேர் பற்றிமாகரன்

காதலும் வீரரும் கண்ட தமிழர் வாழ்வின் காமன் விழாக்களும் இந்திரவிழாவும் காதலர் தினமுன் நோடியாயினா

மாசி 14 என்றால் காதலர் தினம் என்னும் நன்னாள். சிலைவர்க்கு இன்பநாள். சிலையவராய் உள்ளும் உடையவர்க்கும் மகிழ்ச்சிநாள். முதியவராய் நிற்பவரும் முதிராத் தன்மையானது காதல் என்று எண்ணி மகிழும்நாள்.

காதலனும் காதலியும் கணவனும் மனைவியும் கூழமகிழ்வது தமிழர்க்கு புதிதான ஒன்றல்ல.
அன்பைத்தேவுதும் நாடுவதும் கூடுவதும் வாடுவதும் கொண்டதே மனிதவாழ்க்கை. திற்கு யாருமே விதிவிலக்கல்ல. திதனை உணர்ந்து உக்கிற்கே காதலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒழுக்கமுறைமை வகுத்த இனம் தமிழ் இனம்.

எல்லா மனித உள்ளத்திலும் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரை ஒருவர் மனதால் விரும்பும் யெல்புத்தன்மை ஒன்று உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் தனக்குப் பிழித்தமான ஒரு ஆணை அல்லது பெண்ணை ஆழமாக அன்புசெய்ய முற்படும் பொழுது காதல் அரும்புகிறது.

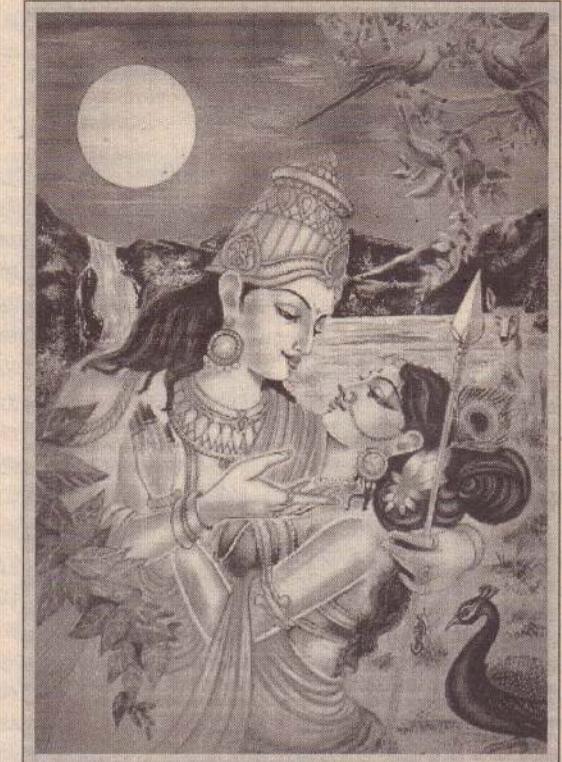
ஆனால் அந்த ஆரம்பக் காதல் தொடர்வாம் பல்வேறு காரணங்களால் தொடராது அரும்பிலேயே முடிவதும் உண்டு. இதனால் இந்தியையைக் கைக்கிளை என்று மனத்தில் காதல் தோன்று நிலையாகத் தொல்காப்பியம் முதலாவது வகைமை சொல்கிறது.

உள்ளங்களின் கலத்தல் புணர்ச்சி என்னும் ஒழுக்கமாக பேசப்பட்டது. கூடலுக்கு மலையும் மலைசார்ந்த நிலமும் நிலானமைப்பிலும் காலநிலை அமைப்பிலும் உதவியதுடன் வேட்டையாடுவதற்கும் தேன்சேர்த்தலுக்கும் உரிய வாழ்வுமறை முதற்கட்டப்பாருளாதாரமாகவிளங்கியதால் காதல் செய்வதற்கான நேரம் போதியளவில் இருந்தமையால் குறிஞ்சிக்கு உரியது புணர்ச்சி என்று வரைவும் செய்யப்பட்டது. குறிஞ்சியில் தமிழ்ப்பெண்கள் கூட சிறுநிலவிவசாயத்தை உலகிலேயே முதன்முதலில் கண்டறிந்து வாழ்ந்தமையால் தினைப்புனம் காத்தல் போன்ற தனித்து வாழும் கூழலும் யானைக்குப் பன்றிக்கு அஞ்சுதல் போன்ற நியந்தைகளும் அவஞக்குக் காதலுக்கான சந்தர்ப்பங்களை அதிகரிக்கவைத்தமைக்கு உதாரணமாக வள்ளி முருகன். காதல் திகழுகிறது.

குறிஞ்சிக்கு புணர்ச்சி தினைஒழுக்கமாயிற்று

முல்லைநில வாழ்வில் காடும் காடுசார்ந்த நிலானமைப்பும். ஆண் ஆணிரை மேய்த்திட கோடைகாலத்தில் காட்டிடைச் செல்வதும். சிலைவேளி முதுவேளிப் பாச்சறைகள் அமைத்துத் தன் காதலனோ கணவனோ திரும்பி வரும் அளவும் மங்கையைர் மனத்து உறுதியுடன் கிருத்தலும் இதனையே கற்பெண்ணும் பெண்மனத்து உறுதியென தமிழிலக்கியங்கள் பாத்பரவியதும் தமிழர் கலாச்சார வரலாறாகிறது. முல்லைக்கு இருத்தல் என்னும் மனதால் பிரியாத அன்புநிலை தோன்றிக் காலப்போக்கில் முல்லையில் ஊர் தோன்றிய பொழுது அது தமிழ் ஊர்ப்பாதுமையாகி கற்ப என்னும் சமூகவிழுமியதாக அது உறுதிபெற்றமை வரலாறு. இந்தக் கற்ப என்னும் தளரா மனஉறுதி ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுமையான வாழ்வாதாரமாகத் தமிழர் பண்பாட்டிலே நிலை பெற்றுள்ளது. பாரதியின் குயில் கூற்றான “உறுதி உறுதி உறுதிக்கோர் உடைவு உண்டாயின் இறுதி இறுதி” என்பது அன்பினைந்தினையில் இணையும் பொழுது தோன்றும் ஒருவனுக்கு ஒருத்தி ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்னும் மனஉறுதியே கற்ப என்னும் முல்லைநிலம் தந்த இருத்தல் பண்பாகிறது.

கூழவாழும் உள்ளப்பினைப்புப் புணர்ச்சி என்றால் தேஷ்ககாத்திருக்கும் உள்ளங்களின் உறுதி இருத்தல் என்றால் உறுதி குலைகிறதா என்ற அச்சம் தருவது ஊடல். வெறுக்காமல் வெறுத்து அணைக்காமல் அணைக்கும் காதலின் கூறு ஊடல். உள்ளவாடல் ஊடல் என்றால் வாட்டம் நீங்குகையில் பிறக்கும் வேகம்

பெருவிருப்பாம் காமம். ஆதலால் ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் என்று சுருங்கச் சொன்ன வள்ளுவன் “அதற்கின்பம் கூடமுயங்கப் பெறின்” என்று பெருவிருப்பின் வழி வளரும் பெரும்பாசமே இரண்டல்ல ஒன்றுமல்ல என்ற நிலையில் தலைவனையும் தலைவியையும் இருமையில் ஒருமை பெறவைக்கும். இந்த இருமையில் ஒருமை என்பது உயிர்க்கும் இறைவனுக்கும் இடையள்ள இமைப்பொழுதும் மாறா நிலையின் வாழ்வியல் வெளிப்பாடு என்பதினால் தான் இவ்வாறு இருமையில் ஒருமை கண்ட காதலைத் தெய்வீக்க காதல் என்று தமிழிலக்கியங்கள் போற்றின. இவ்வாறு இருமையில் ஒருமைநிலை கொண்ட பெண்ணைத் தெய்வமாகவே தமிழ்ச் சமுதாயம் கொண்டாடியதன் குறளோசை தான்

“தெய்வம் தொழாளன் கொழுநற் றொழுதமுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” என்னும் குறள். இந்தத் தெய்வத்தன்மைக்குக் கற்ப என்னும் தினைமை(உறுதி) காரணம் என்பதால்தான் திற்கு முதல் குறளில் பெண்ணின் பெருத்தக்கயாவுள் கற்பெண்ணும் தினைமை உண்டாகப் பெறின் என்று வள்ளுவர் இல்லாஞ்குக் கற்பெண்ணும் உறுதி உண்டாகப்பெற்றால் அதைவிட வேறு என்ன பெரியவொன்றை பெறவூடியும்? என்று கேள்வி தொடுத்துக் கற்பின் பெருமைபேசினார். இங்கு அவர் எழுப்பிய பெண்ணின் பெருத்தக்கயாவுள் என்ற

யோகப் பயிற்சியில் ஆறு ஆதார சக்கரங்களும் யோனி எனவும் அவற்றுள் எழும் ஒளி இலிங்கம் எனவும் பேசப்படும்.

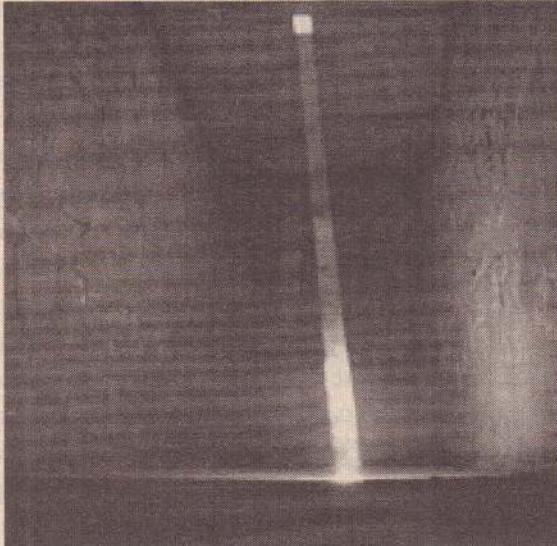
வடமொழியில் ஆண் பெண் அவி எனும் பால்நிலையினை புருஷலிங்கம் ஸ்த்ரிலிங்கம் நடும்ஸல்லிங்கம் என அழைப்பதினால் இலிங்கம் என்பதை அதன் பல்பாருள் குறிக்கும் தன்மையைக் கவனத்தில் எடுக்காது ஆண்குறி பெண்குறியின் சேர்க்கை நிலை என்ற கருத்தே பெருவளர்ச்சி பெற்றது. ஆண்குறியைக் குறிக்கும் சொல்லனா சிசன என்பது சிசனதேவ என வேதத்தின் இருபகுதிகளில் வந்ததினால் இலிங்கம் ஆண்குறியினைக் குறிக்கிறது என்ற தவறான எண்ணம் பலமான கருத்தாக மாற்றப்பட்டது. மக்டானால்டு என்னும் ஜரோப்பிய ஆய்வாளர் இலிங்கம் என்றால் அது ஆண்குறியைக் குறிக்கிறது என்ற கருத்தை மேற்கூலக மட்டத்திலும் பரப்பிச் சென்றார்.

ஆனால் உண்மையில் இலிங்கம் என்பது குறிகளற்ற இறைவனின் குறியீடாக வடிவமற்ற கடவுளின் வடிவ அடையாளமாகவே தமிழர் கைவழுப்பில் தோன்றியது. அளவிட முடியாத அண்டவெளியின் குறியீடாக உலகம் திகழ்வது போல இறைவனின் குறியீடாக இலிங்கம் அமைந்தது.

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி ஒன்றனுக்கொன்று நின்ற ஏழில்பகரின் நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன இல்நுழைக்குதிரின் துன்னுப் புரையச் சிறியவாகப் பெரியோன் தெரியின் என்பது மாணிக்கவாசகர் திருவண்டப் பகுதி தரு அருங்காட்சி.

குாலம் என்றால் தொங்குதல் என்று பொருள். அண்டத்தில் தொங்குவதால் நாம் வாழும் பூமி குாலம் எனப்பட்டது. உருண்டை வடிவான இந்த உலகம் அண்டத்தின் ஒரு பகுதியே. இந்த அளப்பரிய வளங்கள் நிறைத்த அண்டங்கள் என்னும் இயற்கைக்காட்சி கோளங்கள் கிரகங்கள் நட்சத்திரங்கள் சூரிய சந்திரங்கள் என நூற்றொரு கோடியின் மேற்படி விரிந்து பால்வெளியிலும் அண்டவெளியிலும் ஒன்று மற்றொன்றுடன் நிகழ்த்தும் தொடர்பினால் ஏற்படும் அழுகினை விபரிக்க இயலாது.

இவ்வாறு பிரமாண்டத் தன்மையைக் காட்டும் இதே இயற்கைதான் வீட்டில் கூரையில் இருக்கும் சிறுதுவாரத்தின் வழி சூரிய ஒளி உள்ளே வருகையில் அந்த ஒளிக்குதிரில் பல நூன்துகள்களாக அசைகின்றன.

இது இறைவன் அறிய இயலாத பெருவடிவாகவும் நாம் உணரும் அருள்வடிவாகவும் திகழும் இறைத்தன்மையை நமக்கு எடுத்து விளக்குகிறது. திருவண்ணாமலை நீள் ஒளியாக நின்ற பெருநெருப்பு குளிர்த்து வந்த மலை என்பது நம் முன்னோர் நம்பிக்கை. அவ்வாறே நீள் ஒளியாக நின்ற பேரோளி நீளத்தால் ஒடுங்கித் தந்த திருக்காட்சியே இலிங்கம் என்பது நம்மவர் மனத் திண்ணைம்.

அப்பரின் தேவராச் சிந்தனை சிவராத்திரியின் பொருள் விளக்கும்

ஹனினுள் உயிரை வாட்டி

உணர்வினர்க்கு எளியர் ஆகி

வானினுள் வானவற்கும்

அறியலாகாத வஞ்சர்

நான்ஸில் தானே என்னும்

கூனத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள்

தேனும்கின் எழுதும் ஆனார்

திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே.

திருச்செம்பொன்ஸியிலே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த இன்தபிழ்ட தேவாரம். இறைவன் குறித்த அற்புதான அனுபவத்திட்டு.

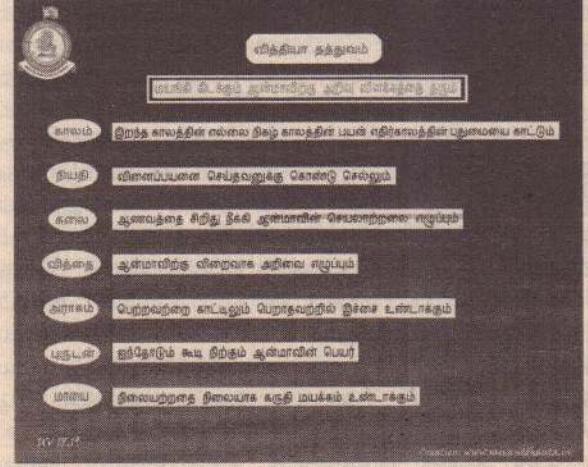
உயிர் தன் வினைகளினால் தேடிய மலங்களிலிருந்து விடுபோவதற்காக உடலினுள் அதனை இறைஷனத்து அதன்வழி இன்பதுப்பேவெனைகளை அனுபவித்து வாடசெய்து தன்னுடன் கூடசெய்வது இறையருள். சமணமும் பளத்தமும் உயிரின் வினைப்பயன் தானாகவே உயிரை வந்தடையும் எனக் கூற அதனை மறுத்து வினைப்பயன் சட்டுவத்தன்மையாளது அது

தானாகவே உயிரை இயக்கும் வல்லமையற்ற என்பதினால் உயிர் விடுபோடுமியாத காரினுளில் கிடந்து துன்புறும் என்பது நம்முன்னோர் எண்ணம். திதனால் ஆணவத்துடன் கூடிப் பேரினுளில் கல்போன்று உணர்வற்றுக் கிடக்கும் உயிருக்கு இறைவனின் திருவுருளே இயக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. அதன்வழியே நியதி காலம் என்னும் கிருதாங்களில் கலை அராகம் புருடன் என்னும் தத்துவங்களைப் பெற்று உயிர் வாழுத்தொடர்க்கிறது. திதனால் இந்த வாழ்வு என்பது துன்பமானதாக இருப்பினும் உயிரை வாட்டினும் அதுவே ஆன்மா இறைவனுடன் இணைவதற்கான வினைகழித்தலுக்கான வழியாகிறது.

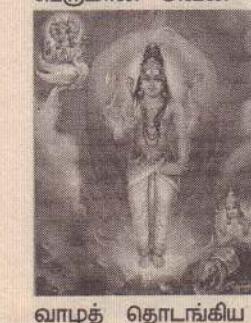
ஆனால் உயிரினை வாழ்விக்கும் இறைவன் அதனைத் தனியனாகத் தவிக்க விடவில்லை.. குறிப்பாக மனிதப்பிரப்பில் நியதி என்கிற விதிமுறை ஒழுங்கிற்குக் கட்டுப்பட்டு தான் தோற்றுவித்து ஒடுக்கப்படும் காலம் என்பதை எல்லைக்கோடாக் கொண்டு வாழும் உயிரின் ஆணவத்தைக் கலைக்கும் இறைக்கதியாகத்

கலை உயிருக்கு அமைகிறது. அறிவு முதலாக நூண்கலைகள் அனைத்தும் உயிர் விளக்கத்தைப் பெறத் தெளிவைப் பெற உயிரை அனுபவப்படுத்துகின்றன. ஆனால் இந்த அறிவில் அல்லது நூண்கலைகளில் வளரும் உயிர் அதனால் ஆணவத்திலிருந்து விடுபோவதற்குப் பதிலாக அந்த அறிவின் கலையின் ஆற்றலுக்குப் பகுமுக்குத் தானே காரணம் என ஆணவத்தில் வளர முற்பட்டு மேலும் மேலும் படிக்க வேண்டும். மேலும் மேலும் புகழ் சேர்க்க வேண்டும் அதிகாரங்களைப் பெறுக வேண்டும். தான் சொல்வதே சரி எனச் சாதித்து நான் என்னும் அகங்காரத்தை வெளிப்படுத்தித் தன்னை விடப் பெரியவளில்லை எனக்காட்டி நான் என்னும் அகங்காரத்தையும் எல்லாவற்றையும் தன்னுடையதாக்கி அனுபவிக்க வேண்டுமென எனத என்னும் மமகாரத்தையும் வளர்க்க முற்படுகிறது. உயிரின் இந்த இயல்பு தான் அராகம். இந்த நியதி காலம் கலை அராகம் என்பவற்றுடன் கூடியது தான் புருடன் என்னும் மாந்தர் நிலை

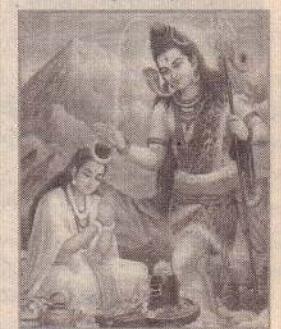

மாந்தல் என்றால் மதி மயங்கும் அளவுக்கு அருந்துதல் என்னும் பொருள். மனிதமானது இந்த மாந்தல் என்பதைத் தன் இயல்புறையைக்கக் கொண்டது என்பதாலேயே மாந்ததைக் குறிக்க மனிதர் என்ற சொல்லாட்சி தோன்றியது. இந்த நியதி காலம் கலை அராகம் புருட் என்ற பஞ்சகவசம் அணிந்தவராகவே எந்த மனிதனும் உள்ளான். இந்நிலையில் வீவற்றுக்கு ஊடாக உயிர் பெறும் அனுபவத்தை அது தன்னுடைய வினைகளைக் கழிப்பதற்கே என்பதை உணர்ச்செய்து வழிநடத்த இறைவனே உயிருடன் உடன் உள்ளான் என்பதை உணருபவரே தனைகளிலிருந்து விடுபடும் கிருவினை ஓய்வினை அடையும் வல்லமை உடையவராவார்.

இதனால் தான் உணர்வினுக்கு எளியராக இறைவன் தானே நின்று அருள்கின்றான். இறைவனை உணரும் உரைக்கும் ஆற்றல் ஆன்மாவுக்கு இல்லை. இதனாலேயே கண்டவர் விண்டதுமில்லை. விண்டவர் கண்டதுமில்லை எனச் சிவாக்கியர் கூறிச்சென்றார். இந்நிலையில் பக்குவப்படுத்தலுக்கு உடனாகவும் பக்குவப்பட்ட உயிருக்கு உணர்வாகவும் இறைவன் தன்னைத் தன் பெருங்கருணையினால் எளியராக்கி உயிருடன் உறவாடுகிறான். இதனாலேயே மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அவன் அருளாலே அவன் பணிந்து என்றார். இம் மணிவாசகத்திற்கு வழிகாட்டியாக அப்பர் பெருமான் அருளிய திருவாக்குத் தான் உணர்வினார்க்கு எளியர் ஆகி என்னும் தேவார வரிகள் அமைகின்றன. இறைஉணர்வ கொள்ள முறைந்து அவனைத் தேடுத்தாடங்கிய போற்றத் தொடங்கிய அடியார்க்கு உணர்வினார்க்கு - அடியார்க்கு

வாழத் தொடங்கிய உணர்வினார்க்கு - அடியார்க்கு

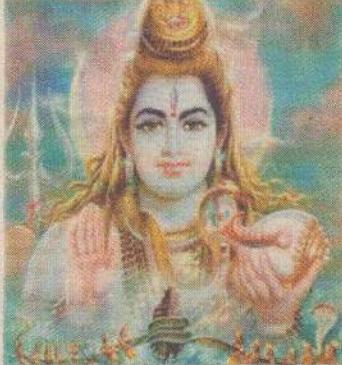

நூனப்பழம்

எளியவணாக அவர் அவர் அறிவுக்கு ஏற்பத் தன்னை வெளிப்படுத்தும் அன்பாளன் அருளாளன் கிறைவன் என்பது அப்பர் அனுபவ மொழி. கிறைவன் தன்னைத் தம் தன்னலத்திற்காக அறிய முற்படுவர்களுக்குத் தேடுமற்படுவர்களுக்கு ஒருநாளும் தான் யார் என்கிற அந்த உண்மையை அதன்வழி பிறக்கும் பேரின்பத்தை அளிப்பதில்லை. வானவர்கள் நல்விளைப்பயனால் தேவர்களாகத் திகழ்ந்தாலும் அவர்கள் தங்களின் தன்னலத்திற்கே கிறைவனைக் குறித்த உண்மைகளைத் தேட முற்படுவர்களாக உள்ளனர். காப்பதற்கும் அழிப்பதற்கும் புகழ் வாழ்வு தருவதற்கும் கிறைவனை வேண்டும் போற்றும் தன்மையினர். ஏன் படைத்தலை நிகழ்த்தும் பிரம்மாவும் காத்தலை நிகழ்த்தும் திருமாலும் தமக்குள் யார் பெரியன் என்ற புகழினை நிறைவேத்தத் தம்முள் முரண்படுகின்றனர். மோதுகின்றனர். அந்நேரம் எல்லை அறிய முடியா நீள் ஓளியாய் அவர்கள் முன் தோன்றுகிறான் கிறைவன். நீள்ஓளியாய் நிற்கும் சிவத்தின் அழையை முடியையை கண்டிப்பவரே பெரியவர் என்னும் மொழி வானில் ஓலிக்கிறது. அந்தப் பேரோளி தான் தம் அகத்துள் திருக்கும் சிவவனாளி என அறியாத மூட்டகாலாய் வானில் முடிதேடி அன்னத்தில் பயணிக்கிறார் பிரமன். மண்ணைக் கூர்ச் கொம்புடைப் பன்றியாய்க் கடைந்து குடைந்து முடிதேடுகின்றான் திருமால். சிவனின் திருமால் நின்று உதிரும் தாழும் கிறை கண்ட பிரம்மனுக்கும் குறுக்கு வழியில் புகழ் ஈட்டும் ஆசை வருகிறது.. தாழும் கிறையிடம் நான் உண்ணைத் திருமுடியிருந்து பறித்து வந்தேன் எனப் பொய்யுரை என்கிறார் பிரம்மன். தாழும் கிறையை வையும்யையை வாய்மையாகப் முயன்ற பிரம்மனுக்கு கோயில் கில்லை என்ற தண்டிப்பும் பொய்க்கற ஒத்துழைத்த தாழும் பு சிவபூசக்குரியதல்ல என்ற தண்டனையும் கிறைத்தன. நீருடன் கலந்த பாலிலிருந்து நீரைப்பிரித்துப் பாலை உண்ணும் நூண்ணிறவடை அன்னத்தை அறிவின் வழி படைப்பினை நிகழ்த்துபவன் என்னும் தன்மையின் குறிப்பிடக வாகனமாகப் பெற்ற பிரமன் அறிவுமயங்கி ஆசைவழி சென்று தொழில்படும் நிறை இழுக்கிறான். புகழாசையால் காத்தலை மறந்த திருமாலும் தனக்குக் குளிர்மைதேடி மண்களினால் பன்றிபோல் கூர்ச்கொம்பால் மண்ண குடையும் பன்றியாக மாரிவிக்கிறார். ஆசை யாரைத்தான் விட்டது என்பதற்கு உதாரணமாகி விட்ட அவ்விருவருமே நீள் ஓளியாய் நின்ற அந்தச் சோதிப்பிழம்பினால் அறிவொளி பெற்றனர்.

அகந்த அடங்கியது. அறிவு விழிப்புற்றனர். கணம்குரியற்ற கிறைவனே சோதியாகி நின் கருணையால் அகத்துள்கிய அன்பனே என்றும் நாம் தொழில்கூடு உருவாய் நீ நின்றிடல் வேண்டுமென்றனர். அருண் மலையாகச் செந்தனை குன்றாக அந்த நீள் ஓளி திருவுடவு கொண்டது. அருணமலை என்னும் அந்த அகத்தினிக் குன்று குளிர்ந்து நிலம் மீது எழுந்த மலையாகத் திருவண்ணாமலையாக தமிழ்மன்றின் சிவத்தலமாக மாறியது என்பது மரபு. அதே வேளை தீப்பிழம்பின் அகவும் ஒடுங்கிக் குளிர்வற்று, திருவண்ணாமலையாக நீளம் குறுகி சிவவிங்கமாகச் சிதம்பரத்தில் பிரம்மாவும் திருமாலும் தொழு அற்புத வடிவாக

மூர்த்தி கோயில் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். இலிங்கத்தின் மேற்புறத்தில் சிவனின் திருமுகம் காணப்பட இலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் ஓளிமயமாகக் காணப்படும். அருகில் நிலத்தில் திருமால் வராகமாக நின்று தொழு வானில் பிரம்மன் அன்னவாகனத்தில் அமர்ந்து தொழு இந்த லிங்கோற்பவ மூர்த்தியின் திருவுருவம் திருக்காட்சி தரும். இந்நிறையைத் தான் "வானினுள் வானவர்க்கும் அறியாகாத வஞ்சகர்" என அப்பர் தமிழோலியமாகத் தீட்டனார். ஓளவையும் அரிது அரித மானிடர் அதல் அரிது என்று மானிடப்பிறப்பில் மட்டும் தான் கிறைவன் வந்து ஆட்காள்ளும் அருள்நிலை கிட்டும் என்பதை வலியுறுத்தவே. தேவராக திருப்பினும் கூட வானவராக திருப்பினும் கூட கிறைவனை அறிந்த தெளிதல் அடைதல் இயலாது. மானிடப் பிறப்பில் மட்டுமே அந்தப் பெருமை அருமை கினிமை கிட்டும்.

"நான்னளில் தானே என்னும் - நூனத்தார் பத்தர் நெஞ்சுள் - தேனும்கின் னமுதும் ஆளார் - திருச்செம்பான் பள்ளியாரே" என்னும் அப்பரின் திருமாலி நான் என்னும் அகந்தை விட்டு எனது என்னும் மமதை விட்டு எல்லாம் அவனே - எல்லாம் அவன் செயலே என்னும் அடியவர் உள்ளத்தில் தேனாய் இன்னுமதாய் உணர்பாவான் கிறைவன் என்கிறது. இந்த உணர்வினைப் பெற்றவர் தூக்கம் மற்பார் துண்பம் கின்பம் தூப்பார். அல்லும் பகலும் ஆள்டவன் நினைவில் தினைப்பார். சிவோகம் பாவம் என்னும் உயர் நிலை கைகூடி இவ்வுலகில் அனுபவிக்கும் இன்பம் துண்பம் நல்லது கெட்டது எல்லாவற்றையும் சிவச்செயல் என்று நோக்கி அவற்றின் வழி புதிய விளை தோன்றாது வாழ்வர்.. இந்த மலபரிபாகம் நடைபெறும் வேளை அதுவரை நிரோதான சக்தியாக நின்று மறைத்தல் வழி உயிர் விளைப்பயனை அனுபவிக்க வைத்த சக்தி திருவருளாக வெளிப்பட்டுச் சிவத்தைக் காட்டும். இதனால் இவ்வுலகிலேயே சிவானுபவம் பெறும் உயிர் உடல் உதிர்கின்ற நேரத்தில் சிவத்துடன் தடையைக் கிறைன்று அமைதியுறும். இதனை உணர்ந்தவர் இலிங்கோற்பவம் நிகழ்ந்த அந்த நள்ளிரவினை மகாசிவராத்திரியாகப் போற்றிச் செய்யும் விரத வழிபாடே சிவராத்திரி.

மக்களை கிறைவனுடன்

இணைக்கும் இரவே சிவராத்திரி

மன்மதன் அம்புவிடுத்தால் அவனின் காமச்செயலுக்காக அவனை எரித்த சிவபெருமானின் கணக்களை உமையவள் மூடியதால் ஏற்பட்ட இருள் இரவாகச் சிவராத்திரியைக் கருதுபவர்கள் உளர். வேடன் மரத்தின் மீதிருந்து புலிக்கு அஞ்சி தாங்காது இருக்கப் பறித்துப் போட்ட கிலைகள் மரத்துமியில் இருந்த இலிங்கத்திற்கு புசையாக மாறி அவன் அருள் பெற்ற இரவு மகாசிவராத்திரி என்பர். அவ்வாறே மாபவி எவியாக இருந்த பிறப்பில் இந்தகிராத்திரியில் கோயில் விளக்கைச் சிவராத்திரி இரவில் தற்செயலாகத் தட்டித் தூண்டியதால் மறுபிறப்பில் மாபலியாகி பலம்காண்டான் புவியாண்டான் என்பர். இவ்வாறாகப் பல நம்பிக்கைக் கதைகள் சிவராத்திரி குறித்து இந்தி ய உபகண்டம் எங்கும் நிலவுகிறது. இந்தக் கதைகள் எல்லாம் சிவராத்திரி மக்களை கிறைவனுடன் இணைக்கும் இரவு என்கிற உணர்வையே ஊட்டுகின்றன. அவ்வாறே இலிங்க வழிபாடு மக்கள் வழிபாடே

வளர்ச்சியற்ற எனபதை மனத்திருத்தல் அவசியம். உயிர்பிரிந்த பின் புலின் நுனி கிலைகள் என்பவற்றில் தங்குகின்றன என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மரவழிபாடு தோன்றி பின்னர் மரங்கள் கிலைவனின் குறியிடாக வழிபட்ட காலத்தில் மரத்தின் பட்ட குற்றியும் கந்தழி என்ற பெயரில் தொடர்ந்த

தொழப்பட்டது. அவ்வாறே நடுகேல் மரபினும் வீரவணக்க வழிபாடாக கல் வணங்கப்பட்டது. இவற்றின் வளர்ச்சி நிலையாகவே இலிங்க வழிபாடு தொடர்ந்தது என்கிற ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் பார்த்தாலும் இலிங்க வழிபாடு தொன்மை மிகு தமிழ்மக்கள் வழிபாடாகவே உள்ளது. எனவே மக்கள் தங்கள் மண்ணுக்காகவும் விண்ணுக்காகவும் இன்னை நீங்கி உலகில் இன்பம் பெருகவும் சிவவிங்க வழிபாட்டைச் செய்தனர். இதனால் தான் இரக்கியாவரை இலிங்க வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்தமைக்கான வரலாற்றுத் தடயங்கள் காணப்படுகின்றன இதனால் சிவராத்திரி உலகமக்களின் விழாவாக இருந்தமையும் தெளிவாகிறது. இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகு சிவராத்திரியில் சிவத்யானம் சிவவழிபாடு வழி இறைவனுடன் இணைவதே சிறப்பு புறவழிபாட்டு வழி உள்தை இறையைப்படுத்தி அவனருள் பெறுவழியே மகா சிவராத்திரி. அகத்தைப் புனிதப்படுத்தி புறத்தில் அமைதி தவம் சிவனருள் வேண்டுவோமாக!

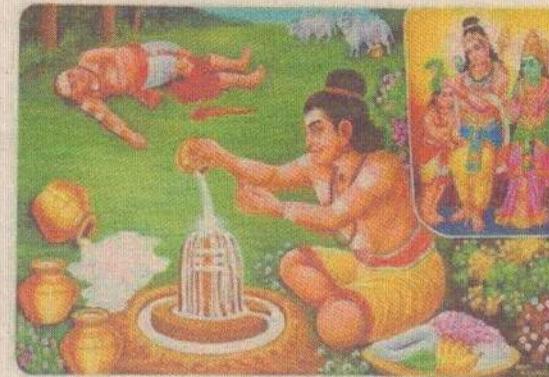
சிவராத்திரிக் கதைகள் குறித்த சுருக்கம்

தோற்றுவித்தலைப் படைப்புத் தொழில் என்னும் வழவில் செய்யும் பிரம்மனுக்கும் நிலைப்படுத்தலைக் காத்தல் தொழில் என்னும் வழவில் செய்யும் திருமாலுக்கும் தம்முள் யார் பெரியவர் என்ற சண்டை ஏற்பட்டபாழுது சிவன் நீள் ஓளியாக அவர்கள் நடுவில் தோன்றினார். யார் தனது அழையை முடியையை காண்கின்றார்களோ அவர்களே பெரியவர் எனவும் அறிவித்தார் பிரமன்

அன்னவாகனத்தில் ஆகாயம் நோக்கி முடிதேப்புறப்பட்டார் திருமால் வராகப்பன்றி உருவில் நிலத்தைத் துளைத்துச் சென்று அடி தேடலானார். இருவராலும் முடியவில்லை. அந்நேரம் வானத்தில் ம

- அளித்து அருள்செய்ததும் இதே நன்றிரவில். தீடனையே விளங்க உற்பத்தி என்று நன்றிரவில் வணங்குகின்றனர்.
3. சிவராத்திரி பாற்கடலைத் தேவர்களும் அசர்க்கனும் வாசகியை மத்தாகக் கொண்டு கைப்பட்ட பொழுது தோன்றிய ஆலகால விட்டதைச் சிவன் உண்ட இரவு என்பது ஒரு மரபு.
 4. மேலும் சக்தி தவமிருந்து இறைவனில் சமபங்கு பெற்று இறைவனை அர்த்த நாஸ்வராக அருட்காட்சி நல்கைவத்தை இரவு.
 5. சிவராத்திரி பாற்கடலைத் தேவர்களும் அசர்க்கனும் வாசகியை மத்தாகக் கொண்டு கைப்பட்ட பொழுது தோன்றிய ஆலகால விட்டதைச் சிவன் உண்ட இரவு என்பது ஒரு மரபு.
 6. மேலும் சக்தி தவமிருந்து இறைவனில் சமபங்கு பெற்று இறைவனை அர்த்த நாஸ்வராக அருட்காட்சி நல்கைவத்தை இரவு.
 7. உகைத்தையும் உயிர்களையும் மகாபிரளையும் என்னும் உகைமுடிவின் பின் மீளவும் இறைவன் தோற்றுவித்த கிரவு என்பது மரபு.
 8. சக்தி மகாபிரளை முடிவில் அனைத்தும் சிவத்தில் ஒடுங்கியிருந்த நேரத்தில் உயிர்களையும் உகையும் மீளவும் தோற்றுவிக்கும்படி சக்தி சிவத்தை வழிப்பட்டதினால் சத்தியின் வேண்டுதலுக்கு அமைய உயிர்களையும் உகையையும் சிவம் தோற்றுவித்தார் என்பது இன்னொரு மரபு. அவ்வாறே மதுரையில் சிவராத்திரி அன்று இருவதான் ராஜேசகரபாண்டியனின் வேண்டுகோருக்கு இணங்க நட்டாஜர் வலது காலை விடுது திடுகால் தூக்கியாடியதும் ஒரு சிவராத்திரியில் என்பது மரபு.
 9. அருங்களன் தவம் செய்து பாசுபதம் எனும் ஆகைக் (அம்பு) சிவனிடம் பெற்றதும் சிவராத்திரியில் என்பர் கண்ணப்ப நாயனார் மீது தன் கண்களைத் பெற்றதும் சிவராத்திரி இரவே என்பர் கண்ணப்ப நாயனார் எம்பெருமானுக்கு தனது கண்களைக் கொடுத்த நாள். சிவராத்திரி இப்புண்ணிய தலம் திக்காளத்தி திருதலமாகும்.
 10. பக்ரதன் ஒற்றைக் காலில் கடுந்தவம் புரிந்து கங்கையை பூமிக்குவரை வழைத்த நாள் சிவராத்திரி என்பர்.
 11. கண்ணப்ப நாயனார் தன் கண்களின் மீது முத்தி பெற்றதும் சிவராத்திரி இரவே என்பர். கண்ணப்ப நாயனார் எம்பெருமானுக்கு தனது கண்களைக் கொடுத்த நாள் சிவராத்திரி இப்புண்ணிய தலம் திருக்காளத்தி திருதலமாகும்.
 12. பக்ரதன் ஒற்றைக் காலில் கடுந்தவம் புரிந்து கங்கையை பூமிக்கு வரவழைத்த நாள் சிவராத்திரி என்பர்.
 13. பக்ரதன் தன்வலிமையால் கங்கையை இவ்வகையில் தீர்க்கும்படி செய்கையில் கங்கையால் உயிர்களும் உகை அழியாது காக்க இறைவன் அதனைத் தன் ஜடாமுடியில் தாங்கியதும் இச்சிவராத்திரியில் என்பவர். மார்க்கண்டேயர்க்காக எம்பெருமான் காலே தவணை தன்மித்த நாளும் சிவராத்திரியே என்பர்.

இறைவனுக்குக் கொடுக்கப்படுவன எல்லாம் மனிதர்களுக்கு மறுபகிர்வு செய்யப்படுவேண்டுமென்பதை உணர்த்தும் சண்டேக்ஸ்வரத் தத்துவம்

சண்டேக்ஸ்வர நாயன்மார் குருபுசை 07.01.2015

சண்டேசனாம் பதம்

குறித்த விளக்கம்

"அனைத்தும் நாம் உண்ட கலமும் உடப்பனவும் கூடுவனவும் உன்க்காகச் சண்டேசனாம் பதம் தந்தோம்" என விசாரசருமர் என்னும் மனிதர் அருளாளராக நின்ற வேளை .இறைவன் தனக்கென அளிக்கப்படும் எல்லாவற்றையும் விசாரசருமரும் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு சண்டேசவரப் பதவி அளித்த செயலினை விளக்குவது சண்டேசவரநாயனார் பூராணம்.

சந்திரக்குரிய இரு சுடர்களும் ஐம்புதங்களும் ஆண்மாவும்

எனும் அட்டலுர்த்தங்களில் ஆண்மா

இறையருஞக்குரியது

இறைவன் தனக்கென்று அளிக்கப்படுவன எல்லாவற்றையும் தன் இயற்கையான அட்டலுர்த்தங்களில் ஒன்றான ஒவ்வொரு உயிரும் பெறத் தகுதியுள்ளன என்ற உண்மையை எமக்கு உரைத் தராண்மீது.

இறைவனின் கொடையான கல்வி செல்வம்

வீரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க அழைப்பு

நாமும் நமக்கு இறைவனின் கொடையாகக் கிடைக்கும் அறிவைச் செல்வத்தை ஆற்றல்களை எல்லா உயிர்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது இந்தக்கதை.

வழிபாட்டின் பலன்கள் தனியொருவர்க்கல்ல உயிர்களுக்கும் உலகுக்குமுரியன

இதனாலேயே ஆயை வழிபாட்டின் முடிவில் சண்டேசருக்கு முன்னாள் எம் வழிபாட்டால் நாம் பெற்றவை எல்லாம் தனியொருவருக்கு இல்லை என்று ஒரு கையால் ஒருக்கையைத் துடைத்து ஒப்படைத்து கையை மூன்றுமுறை தட்டி விட்டு வெளியேறுதல் என்பது மரபாக உள்ளது.

எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும்

சண்டர்கள் உள்

மேலும் அம்பிகைக்கு நீவிச்சண்டரும், விநாயகருக்கு ஆழ்போச்சண்டரும், முருகக் கடவுளுக்கு மாத்ருச் சண்டரும், சூரியமூர்த்திக்குச் தேசச் சண்டரும் எனத் தீந்திய உபகண்ட வழிபாட்டு முறையில் சண்டர் என்கிற வழிபாட்டின் பலனை ஏற்கின்ற ஒருவர் உள்ளார். ஆனால் சண்டேசவரர் என்கிற சாசவரத்தன்மையுடன் இணைந்த சொல்லாட்சி சிவனியாராகிய சண்டேசருக்கே வழக்கிலுள்ளது.

வறுமை அறியாமை நீக்கும் சீவபணியே

சிவப்பணிகளுள் சிறந்தது

அன்புறமர்த்தலே சிவம் என்னும் தலைமைச்செல்லந்தி கொண்ட சைவம். உள்ளதை நல்லதை கடவுளுக்கு அளித்தலே அன்பின் வெளிப்பாட்டின் வழியான வழிபாடு என வகுத்து அளிக்கிறது. இதன்வழி ஆண்டவனுக்கு என அளிக்கப்படுவெற்றை தனியொருவர்க்கு இன்றி

சமுதாயத்திற்கே மானிடத்திற்கே வழங்கி வறுமையும் அறியாமையும் துண்பங்களும் துயரங்களும் நீக்கிட உழைத்தலே உத்தமனார் விரும்பும் வழி என உரைத்த வரலாறு சண்டேசவர நாயனார் பூராணமாகத் திகழ்கிறது.

தந்தருள வந்தருளும் தெய்வம்

ஆட்கொள்ளும் தத்துவத்தின் விளக்கம்

சைவத்தில் மட்டுமே உயிருடன் வாழுமே பொழுதே தந்தருள வந்தருளும் தெய்வமாக இறைவன் வந்து ஆட்கொள்ளும் தன்மை பேசப்படுகிறது. வைணவத்தில் செத்தியின் வைகுந்தம் போதலென்கூட செத்ததின் பின் சென்றடையும் நிலை குறித்தே எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. வைணவத்தில் தூயாகுவி சைவத்தில் ஆட்கொள்ளல்

தன் அடிப்படையில் பரம்பாருளிடம் சரணடைவதன் மூலம் அவனைச் சென்றடைதல் என்கிற சரணாகத்தித் தத்துவத்தை ஆண்டாள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம். கிரிஸ்தவத்தில் இயேசுபெருமான் செபிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் பொழுது கூறிய "பரலோகத்திலே இருக்கிற எங்கள் பிதாவே உமது அரசு வருக. உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல பூலோகத்திலே இருக்கிற எவ்வளவும் தூயாகுவி என்றும் வழவில் உடனிருந்து வழிநடத்தி நிற்கிறார் என்பதை உணர்த்துகின்ற ஒன்றாக அமைகிறது.

கடவுள் தன்மையினை உணர

ஆட்கொள்ளல் அவசியம்

எனவே எல்லாச் சமயங்களினதும் தேடலாக உள்ள இறை ஆண்ம உறவு எத்தகையது என்ற கேள்விக்கு. இறைவன் தந்தருள வந்தருளும் தெய்வமாக வந்து ஆட்கொள்ளாவிட்டால் உயிரால் உணரப்படாத ஒன்றாகவே கடவுள் தன்மை தொடரும் என்பதை உறுதியாகச் சொன்ன பெருநெறி சைவத்திருநெறியே ஆகும்.

தந்தை தாய் தத்துவத்தை

உலகினுக்கு ஈந்த சைவம்

விவாரு உலகத்தில் உள்ள எல்லாச் சமயங்களுக்கும் கடவுள்தன்மை குறித்த சிறந்த விளக்கத்தை அளித்த சைவமே உலகின் உயிர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் இறைவனைத் தாய்தந்தையாகவும் அம்மை அப்பனாகவும் காட்டியது.

மானிடப் பெண்ணைத் தாயாக உயர்த்தி

மானிடனை மகனாக ஏற்ற பெருங்கருணை பரம்பாருளுக்கே தாயாக ஒரு மானிடப்பெண்ணை இறைவன் உயர்த்திய நிகழ்வு. 'அம்மையே' எனக் காரைக் காலம்மையாரைச் செல்லவே உடனுறை சிவன் விடை மீது திருக்காட்சி நல்கி அழைத்த சம்பவம் அமைகிறது. அவ்வாறே ஒரு மனிதனை மகனாக உயர்த்திய நிகழ்வாகச் சிவாரசருமருக்குச் சண்டேசர்ப்பதவி அளித்த சம்பவத்தைப் பெரியபூராணம் எமக

குவலய வீளக்கு
குறுளன முழுக்கு

வத்ஸனு தமிழ்சூத்து கெவிட்டாது சர்வாஸில்
 வள்ளுவன் ஈக்களிட்ட முப்பாலின் மக்குவத்தை
 வெற்றான கூர்த்துக்களை முன்னோக்கால் தான் ஏதின்து
 பயான்யா மொழிப்பலவன் பொழிந்திட்ட திங்க்குறவை
 தீயாகல் நல்வழியே தரவியிலே வாழ்வதற்காம்
 முப்பாலை முழுஷதாம் தந்திட்ட வள்ளுவதை
 எப்பாயிரம் பாடி இங்குநான் மகிழ்ந்திடுவேன்
 எப்போதும் எப்பவர்க்குத் துணையாவாம் திங்க்குறவே
 குவெய்த்தின் குலவிளக்காம் கண்திறக்கும் யெவிளக்காம்
 புவியவைத்தும் போற்றுகின்ற பெஞ்சிலக்காம் தனிவிளக்காம்
 முப்பாலாய்ம் பிரிந்து முழுவீச்சாய்ச் சைவதந்து
 முக்காலம் கடந்திட்ட ஞானம் பெழுத்துக்காம்
 எப்போதும் திகழ்கின்ற திங்க்குறவே நீவாயி
 அந்தத்துப் பாவினில் பாயிரம் தந்து
 கீல்வத கீர்வாடு துறவற கீழும்
 ஜூபியல் தன்னை உ-வெப்பாடு தந்தவன்
 பொருட்பால் தனிலே சர்சியல் வந்தவாடு
 அங்க கீழும் ஒழியியல் தன்னையும்
 அழகுற விளக்கி அத்தனையும் நிறைத்தவன்
 கீல்வத வியாவின் நல்வறம் தன்னை
 கீவன்யோல் ரசித்தவன் எவனிலை என்பேன்
 அறுபவம் கொண்டோ சுறியியல் கொண்டோ
 சுதானிலும் கடந்த ஞானக் கடலாம்
 காமத்துப் பாவினைக் கவ்வியே எடுத்து
 காமம் தீர்ந்திட்ட தந்தவன் குறவை
 காவலியல் கற்றியல் கவிலுறந் தந்து
 வள்ளுற கறவின் வலியையைக் தந்தவன்
 ஜூபிரம் ஜூபிரம் ஜூன்கூவ் முன்னே - கீஸ
 பாயிரம் தந்தான் ஏதுவங்பலவன்
 தீவறு நடப்பதை என்றே அறிந்தவன்
 என்றே எழுதினன் தீவறைய ஈக்காம்
 கீறும் பொருந்திட என்றும் பொருந்திட-
 நன்றே எழுதினன் நயப்பட எழுதினன்
 ஏதுவங்பலவன் வள்ளுவன் அல்லவா
 ஏதுவங்பாம் நின்று தந்தவன் குறவை
 குரும் ஜூற்றும் கடவுளைத் தொழுத்தி
 குருவையைப் பெற்றுக் காரியம் ஜூற்றிட-
 வான்சிறப் பதவின் வலிய ஜூற்றவை
 ஜீத்தார் பெழுதையை நிலையா பைத்தை

சிஸ்று வியலின் நல்லறம் தன்னை
 கீழைந்து ஆற்றிடும் விருந்தோய்ப் பதன
 உக்கட் பேரின் மகத்துவம் தன்னை
 நன்றி உறவா நந்தனம் தன்னை
 அண்புடை யோரின் ஆழ்ந்த மத்தினை
 நடவு நிலையையை சிட்க்குப்படையை
 ஒழுக்கம் தன்னின் ஓம்பிய சிறப்பினை
 பிறவிலிழ பாயையை மொறைப்பட பைதனை
 அழுக்கா நின்றிய தீவிய வாழ்வினை
 குறளின் இலைச் சுந்தரம் தந்தனன்
 ஒழுப்பு ஒழுக்கலை சுதாவின் சிறப்பதை
 ஈதல் லீசைப் பாழ்தலின் மகிழையை
 அஞ் ஆட்டையை தீவா செய்யானால் நற்பன்றை
 தவந்தின் பேன்யையை கூடா ஒழுக்கம் கள்ளாபைதனை
 வாழ்வையின் சிறப்பினை வெதுளா பைதனை
 நிலையா பைதனை துறவின் மகிழையை
 பொகுத்துத் பொகுத்துத் தந்தனன் வள்ளுவன்
 வாழ்வியல் ஒழுக்கம் சரசியல் ஆண்டை
 தீவா வாழ்க்கையின் தீவையிலா மகத்துவம்
 மழையின் மகிழையை மதைவியின் மாட்சியை
 ஒழுக்கச்சிறப்பினை சுறவோர் ஆற்றலை
 மண்புணாப் பயஞ்சையை பாச்ததின் வலியையை
 மண்புடை சுறிவுடை உக்கட் மஞ்சையை
 வஞ்சியுந் தோம்பும் வாழ்க்கைச் சிறப்பை
 அஞ்சையாம்ப் தந்த சுறவின் ஒன்றியாம்
 திங்வன் ஞவின் திறநெப் போற்றுவோம்
 ஸல்லாபி யெய்ரப்பால் பெஞ்சையைய் பெற்ற
 குவை விளக்கு குறளன 2-ரெப்பென்
 குறளின் நுண்மையைக் கூற விளைவின்
 கடுகைக் குவைத்தேப் கடுஷன் புகுத்தி
 குறுக்க் குறித்த குறளனக் கூறுவர்
 அகில யங்க்கனும் குறள்சிறப் பறிந்து
 அவரவர் யாழிலினில் ஆக்கிவர் குறளை
 தீவெசாவின் சிறப்பினை குவிதனை விடுத்துக்
 காய்தானக் குவை 2-வையை
 நாவினைக் காத்தலின் நயத்தினை நல்த்தினை
 நீவிழும் கொடுப் பார்த்ததமின் நூட்டுகை
 சீனத்தினைக் கணித்தலை சீற்றந் மண்பினை
 சிவத்தினைக் கதியான் அதைத்தத்துப் பீப்பதை
 அகுவார் தாங்கிடும் பூமியின் மகிழையை
 அறிவுடை மாந்தரின் அளவிலாப் பொறுப்பையை
 புந்கூறல் தனின் பேரிடப் பதனை
 புலால் பறுத்தவின் பாஞ்சைக் குன்மையை
 வரியிருன் தனில் வடத்தனன் வள்ளுவன்
 அஞ்சையில் அஞ்சை அவன் குறலின்பாம்
 துறவின் பேன்யையை வயப் புனர்த்தலை
 சிவா சிறுத்தலை சுறிவுடையையை
 கல்வி கல்வாயையின் பாகுபாட்டுக்கை
 வலியியாடு காலம் கீடன் அறிதலை
 பதின்து வதனிதலை வதின்து செயல்வகை
 செங்கோள்யையின் சீறப்பினைத் தந்தனன்
 குவலனம் வயிய குறளினை சீயப்ப
 கிடந்தர் கிந்தன் மூரது யோதா
 புவியிருந்குதனில் துறவுதனின் பெஞ்சையை

- கவிஞர் பாருவி

எம்பிரான் திருமூலர் தந்த
 “ஒன்றே குலம் ஒருவனே
 தேவன்” இலக்கணத்தற்கு
 நம்பிரான்
 கண்ணப்பநாயனார்
 இலக்கியமானார் இன்றவர்
 கருபுசை (31.01.15)

இன்றைய ஆந்திரமாநிலத்து கடப்பை மாவட்டத்து
புல்லம்பேட்டை வட்டத்துச் சிற்றூர் அன்றைய
பொத்தப்பி என்னும் சேரதேச மலைநாட்டுப்பிரதேசம்.
குண்டக்கல் அரக்கோணம் இரயில் தடத்தில்
கிராஸ்ம்பேட்டைக்கு அருகில் உள்ள உடுக்கூர் என
கின்று வழங்கப்படும் கிராமமே அன்றைய உடுப்புர்
என்றழைக்கப்பட்ட பொத்தப்பி பகுதி ஊர். இங்குதான்
திண்ணனார் என முன்னரும் கண்ணப்பர்
எனப்பின்னரும் அழைக்கப்பட்ட கண்ணப்பநாயானானின்
பெரியபூராண நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

முப்புரம் ஏரித்து ஆணவைம் கண்மம் மாடை அகற்றிடு வலிமை சனுக்கே உண்டென்று காட்டிய, அறவாழ்வே ஆண்டவைன அடைய வழியென்று காட்டிட விடடமேல் அமர்ந்து வேதங்களின் உண்மைப் பொருள் நானே எனக் காட்சியளிக்கும் சிவபெருமாளின் திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் நாடு இந்தப் பொத்தப்பிப் பிரதேசம். “மேவளர் புரங்கள் செற்ற. விடடையவர் வேதவாய்மைக் காவலர் திருக்காளத்திக் கண்ணப்பர் திருநாடு என்பர் - நாவலர் புகழ்ந்து போற்ற. நல்வளம் பெருகி நின்ற, பூலிலர் வாவி சோலை. கழுந்த பொத்தப்பி நாடு” எனக் தெய்வச் சேக்கிழார் கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தைக் கூற்ற தொடங்கி 185 பாடல்களில் கதையினைக் கூறிச்சென்றுள்ளார். எதிரில் போரிட வந்த அதிகூறன் நெற்றியில் நீறுஅணிந்திருந்தமையால் அவனுக்குத் தீங்குசெய்திடலாகாது என்னும் உள்ள உறுதியுடன் போராடுவது போல் அபிந்யம் பிழ்து நின்று சாவினை ஏற்றுச் சிவன் திருக்காட்சியினை அச்சணமே காணப்பெற்ற ஏனாதிநாயனார் புராணத்தை அடுத்து இலைமலிந்த சருக்கத்தில் கண்ணப்பநாயனர் புராணத்தைச் சேக்கிழார் பாடியருள்கின்றார் இது திருநீறு அணிந்தவர்களைச் சிவனாகவே காணும் சிவோகபாவநிலைக்கு உதாரணமான ஏனாதிநாயனார் போன்றே சிவனை வழிபடல் வேண்டுமென்று உள்ளது என்னிச் செயல்படுவர்கள் எத்தகைய முறையில் தங்கள் இதயனினபைச் சிவனுக்குக் காட்டினும் அது உயர்வழிபாடாகவே சிவனால் ஏற்கப்படும் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்துகிற தன்மையினதாக அமைகிறது.

யாதொரு தெய்வம் கொண்டிர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம்
வருவர்.....(சிவஞானசித்தியார் 115)

என்ற கைவசித்தாந்தத்திற்கு ஒரு உதாரணமாய் அமைந்தது கண்ணப்பநாயனார் புராணம். குடும்பித்தேவராகக் கும்பிடப்பட்டமையையும் அன்பாக ஏற்று. ஆகமவழிப்பட்டநிலையில் நின்று வழிபட்ட சிவகோசரியாரின் ஆகமநெறி முறை வழிபாடே வழிபாடு என்று ஆணைவழுனைப்பட்கு ஆகமத்தையும் பயன்படுத்தியதன்மைக்குப் பதிலெடியாக ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பானாகிய சிவனே எந்நிலையின்று

வழிப்பட்டாலும் அதன் அன்பைப் புரியும் தன்மை கொண்டவன் கடவுள் என்று காட்டிய கதை கண்ணப்ப நாயனார் புராணம். அந்த வகையில் அநாபயச் சோழனின் முதலமைச்சர் சேக்கிழாரின் மானிட ஒருமைப்பாட்டின் தமிழிலக்கியப் பதிவாகப் பார்க்கப்படும் பாடல்களாக அவர் கண்ணப்ப நாயனார் புராணத்தில் அருளிய 185 பாடல்களும் திகழ்கின்றன.

அதே வேளை இன்று தங்கள் மனவெறியினை மதவெறியாக வெளிப்படுத்திச் சிவனைக் குறித்து யார் பேசுவது எப்படிப் பேசுவது சிவனை எவ்வாறு வழிபட வேண்டும் என்றெல்லாம் தங்கள் ஆணவத்தை சிவனுக்கான பரிந்துரையாகப் பறைசார்பு அன்பே சிவம் என்ற சைவமைத்தை உகைன் முதல் தமிழ்ப்பெருநியினைத் தமக்கே உரியது என்று மமகாரத்தின் எல்லையில் நிற்பவர்களுக்குச் சைவத்தின் தன்மை சொல்வதற்காகவும் இச்சிறு ஆய்வினை அவனருளால் அவன்தாள் பணிந்து எழுதவேண்டியமை காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

மனிதசமத்துவமும் மதவழிபாட்டுச் சுதந்திரமும் அடிப்படை மனிதாரிமைகளில் அடங்குவன என்று மனித உரிமைப்பிரகடனம் ஜக்கிய நாடுகள் சபையினால் வெளியிடப்பெறுத்து ஒரு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே தெள்ளுத்தமிழில் தெளிவாக “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்று மனிதாரிமைப்பிரகடனம் செய்தவர் திருமூலநாயனார் விவரங்களின் அனுக்கத் தொண்டர் எனப் போற்றப்படும் ஆலாகந்தரனார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவர்கள் “எம்பிரான் திருமூலர்க்கடியேன்” என்று சிவனே திருமூலராக எழுந்தருளினார் என்று திருத்தொண்டர் தொகையில் போற்றி விவரின் சைவத்துவங்கள் சிவனே மாணித்சுட்டை தாங்கி நின்று அருளியவை என்பதனை எடுத்துக்காட்டினார்.

சேக்கிழார் பெருமானோ திருமூலர் லைக்கணத்தின் இலக்கியமாக இலங்கு கண்ணப்பநாயனாரை

“உட்ப்பிரான் காளத்தி

உத்தமர்க்குக் கண் அப்பும்

நம் பெருமான் செய்த பணி

நாம் தெரிந்தவாறு உரைப்பாம்”

என்று சிவனாகவே போற்றுகின்றார். தெற்குக்காரணம் திண்ணனன் குடும்பித்தேவர் எனச் சிவலிங்கத்தை மாயிச உணவினைத் தேநுடன் படைத்துப் புசிக்கையில் அதனைக் கண்டு அச்சிவலிங்கத்துக்குப் பூசை செய்து வந்த சிவகோசரியார் என்ற அந்தனர் உள்ளம் கலங்கிய பொழுது சிவன் அவர் கனவில் தோன்றிக் கூறிய திருமொழிகள் அமைகின்றன. அச்சிவமொழியினைச் சேக்கிழார் செந்தமிக்க கவிமொழியில் காண்போம்.

அவனுடைய வழவெல் காம்

நம் பக்கல் அன்பென்றும்

அவனுடைய அறிவெல் காம்

நமையரியும் அறிவென்றும்

அவனுடைய செயலெல் காம்

நமக் கிணிய வாமென்றும்

அவனுடைய நிலை இவ்வாறு

அறி நீ என்று அருள்செய்தார்.

சிவோகம் பாவநிலை என்கிற எல்லாவற்றையும் எந்நேரமும் இறைவுமாகவே கண்டு பேணி வாழும் உயர்நிலை உற்றவர்களது தோற்றமே தாம் இறையடியார்கள் என்பதனை விளக்கும். அவர்கள் அன்பு இறைவனாக உயிர்களையும் உலைக்கயும் கண்டு பேணவைக்கும். அவர்கள் அறிவு இறைவனையே சார்தலால் சுட்டிவத் தன்மை நீங்கி இறைவனையே தேடும் நாடும் குானமாக மாறி அவன் நினைவாகவே அவர்கள் வாழ்வர். அவர்கள் செயலெல்லாம் தற்போதும் நீங்கி தற்பரமாய் அதாவது நான் செய்கிறேன் சொல்கிறேன் என்ற நிலைமாறி இறைவனே தன்னைக் கருவியாக்கிச் செய்கிறான் சொல்கிறான் என்ற நிலைக்கு உயர்ந்து விடும். இந்நிலையினையே திண்ணனும் அடைந்து நிற்கிறான் அறிவாய் நீ என்பது அந்தனர் சிவகோசரியாருக்குச் சிவன் அளித்த விளக்கம்.

அத்தடன் தன்சுருப்புக்கால்கள் கொண்டு திண்ணனன் சிவலிங்கத்தைச் சுத்தம் செய்த பொழுது அச் “செருப்படி அவ்விளம் பருவச்சேய் அடியின் சிறப்புடைத்தால்” என முருகனின் பிஞ்சுப்பாத உதைபோல் இருந்தது என

இறைவன் உரைப்பது புறத்தன்மையை அல்ல அகத்தன்மையையே ஆண்டவன் ஆசிக்கிறான் நேசிக்கிறான் என்பதனை எடுத்துரைக்கிறது.

வேடன் தன் வாயால் மொண்டு வந்த பொன்முதலியாற்று நீரால் அவன் செய்த திருமுழுக்கை இறைவன் கங்கைநீரை விடப் புனித நீர் திருமுழுக்காக ஏற்றாகக் கூறுகிறான்.

திண்ணனப்பன் தலைமலரைத் தனக்கு அணிவித்தமையைச் பிரனும் திருமாலும் சாந்திய மலர்களைவிட உயர்வாகத் தான் ஏற்பதாக இறைவன் திருவாய் மலருகின்றார். அவன் கொடுத்த ஊன் உணவுப் படையல் அவிர்பாகத்திலும் தனக்கு இனியது என்று சிவனே அருள்வதைக் காண்கின்றோம். அன்பில் என்னை நினைந்து அவன் பேசும் அறிவுறா மொழி மந்திரங்கள் யாவிலும் இனிதென்றார் சிவன்சிவகோசரியார் கனவில் தினால் தான் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அன்பெனும் வலையில் அகப்படுவன் எனக் கூறி ஈசனை அடைய வழி அன்பாக வாழ்தலே என எடுத்துரைத்தார்.

திண்ணனப்பன் மலைஏற்ற தொடங்குதல் என்கிற செயலே அவனை இறைவன் ஆட்காள்வத ந்கான அழைப்பாக அமைந்து என்பதனை எடுத்துக்காட்ட விரும்பிய சேக்கிழார் பெருமான்

நாணாலும் அன்பும் முன்பு

நளிர்வரை ஏற்ற தாழும்

பேணுத்துவங்கள் என்னும் பெருக சோபானம் ஏறி

ஆணையாம் சிவத்தைச் சார்

அணைவபர் போல செயர்

நீணிலை மலையை ஏறி

நேர்படச் செல்லும் போதில்

என சிவ ஆணையாம் திருவருட்சத்தி திண்ணனாலுக்கு வேடனுக்குச் சிவம்காட்டும் செயலாக அவனை மலை ஏறவைக்கிறது என்பதனை உணர்த்த வேடனை ஜயர் என்று கவிப்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம். திருவருட்சத்தியால் தாம் வாழ்வதாகக் கரதி தம் செயல் எல்லாம் அவன் செயலே என்னும் ஆணவுமனைப்பறப் பெற்றவர்களை சிவமாகவே கருதிப் போற்றிடும் தமிழ் மரபு காரணமாகவே ஜயர் என வேடனைத் தெய்வச் சேக்கிழார் அழைக்கின்றார்.

சுருக்கமாகக் கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் குறித்த ஆய்வு

நாகன் தத்தை என்ற வேட்வேத்தலைவனுக்கு திருமுருகன் அருளால் ஓரே ஒரு பிள்ளையாகப் பிறந்தவர் திண்ணன். குழந்தை அதிக உறுதியும் பலமும் கொண்டாகப் பிறந்ததால் அதற்குத் திண்ணன் என்று பெற்றோர் பயரிட்டனர். தந்தைக்கு முதலை வந்ததும் திண்ணன் வேட்வேத்தலைவனம் ஏற்றதும் கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாட ஊர்காக்கும் பணிக்காக வேட்டைக்கு 36 வில்லாளர்களுடனும் நாணன் காடன் என்னும் தளபதிகளுடனும் செல்கின்றான். பன்றி ஒன்றைக் கண்டதும் அதனைத் துரத்திச் சென்ற திண்ணனப்பன் நாணன் காடன் தவிரந்த மற்றைய வேட்களைவிட்டுப் பிரிந்து விடுகின்றான். இறுதியில் பன்றி களைத்து விழுந்து உயிர்துறக்க அதன் திறைக்கையை உண்பதைக் காட்டும் நீருள்ள இடம்தேடி போகின்றார். இடம்தேடி வேட்வைத்து விழுந்து உயிர்துறக்க அதிகரித்தது. “உற்றநோய் தீர்ப்பது ஊனுக்கு ஊனைனும் உரைருன் கண்டார்” என்று தன்னுள் நினைந்த திண்ணன் தன் வலக்கண்ணை அம்பு கொண்டுத்து குடும்பித் தேவரின் வலக்கண்ணையில் பொறுத்தினான். உகைன் முதலாவது உறுப்புமாற்று சிகிச்சை திண்ணனால் நடாத்தப்பட்டது. சேக்கிழார் பெருமான் தமிழர்களிடை அக்காலத்திலே உறுப்புமாற்று சிகிச்சை பற்றிய அறிவு இருந்தது என்பதையும் வேடுவர் கூட தொழிலால் வேடுவராக வாழ்ந்தாலும் அறிவில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதையும் இப்பாடல் மூலம் பதிவாக்கியுள்ளார்.

வலக்கண்ணையில் திண்ணனவின் கண்பெற்ற குடும்பித்தேவரின் இடக்கண்ணையில் இருந்தும் குருதிப்பெருக்கு ஏற்பட்டது. தினால் திகைத்த திண்ணன் சர்வம் தயங்காது “உண்டொரு கண் அக்கண்ணை திட்டநு அப்பி ஒழிப்பேன்” என உள்ள உறுதியுடன் செயலில் இருங்கினான். இடது பக்கக் கண்ணையும் எடுத்தும் பார்வை மீழ்பு முழுமையானதாகி விடும் என்பதினால், இறைவனின் இடக்கண்ணைருக்கும் இடத்தில் திண்ணன் தன் இடக்காலை ஊன்றி, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி உடன் அம்பு கொண்டு தன் இடக்கண்ணையும் பெயர்த்தெடுக்க முணைந்தான். அந்நேரம் சொங்கன் வெள்விடப்படியின் பாகர் திண்ணனார் தம்மை ஆண்ட அங்கணார் திருக்காளத்தி அற்புத்த திருக்கை அன்பர் தங்கண்முன இடக்கும் கையைத் தடுக்க மூன்று அடுக்கு நாக கங்கணர் அமுதவாக்குக் கண்ணப் பிறக்கு என்ற

அப்பிரான் அமுதத் திருவாக்காகக் "கண்ணப்ப நிற்க" என்ற மொழி மூன்று முறை பிறந்தது." என்பது சேக்கிமார் உடைய இப்பாடல் தரும் தகவலாக உள்ளது. இவ்வாறு இறைவனே தின்னனை ஆட்காண்ட சிவனே "கண்ணப்ப" என அழைத்ததால் அவர் கண்ணப்ப நாயனார் என்ற அருட்பெயர் கொண்டு போற்றப்படுகின்றார்.

கானவர் பெருமானார் தம் கண்ணிட்டு அப்பும் போதும் ஊனமுது உகந்த யையர் உற்றுமன் பிழக்கும் போதும் ஞானமுனிவர் கண்டார் நான்முகன் முதலாய் உள்ள வானவர்வளர் பூமாரி பொழிந்தனர் மறைகள் ஆர்ப்ப பேறினி இதன்மேல் உண்டோ பிரான்திருக் கண்ணில் வந்த ஊறுகண்டஞ்சித் தம் கண் பிந்து அப்ப உதவும் கையை ஏறுப்பதற்காக தம் கையால் பிழத்துக்கொண்டு "என் வலத்தில் மாறிலாய் நிற்க" என்ற மன்னுபேர் அருள்புரிந்தார்.

எனக் கண்ணப்பநாயனார் புராணத்தை நிறைவு செய்யும் சேக்கிமார் "மங்குலவாழி திருக்காளத்தி, மன்னார் கண்ணில் புண்ணீர், தங்கணால் மாற்றப்பெற்ற தலைவர் தாள் தலைமேல் கொண்டே" எனக் கவிக்கூற்றில் அமைத்து கண்ணப்பரைச் சைவத்தலைவர்களில் ஒருவராக உயர்த்துகின்றார்.

காமன் விழாக்கண்ட தமிழ்மன் காணும் காதலர் தினம் மண்ணுக்குப் புதிதென்பர் வரலாறு அறியாதார் வாழ்க்கைக்கு எதிரென்பார் தத்துவம் புரியாதார்

செந்தெரிச் செல்வர் கு.யோ. பற்றிமாகரன் BA, Special Diploma (Oxford) BSc, PG Diploma, MA ஆசிரியர் - ஊடகவியலாளர் - ஆய்வாளர் ஒக்ஸ்வேர்ட்டு

மாதர் கண் நெஞ்சு மயங்குகையில் அது காதல். வள்ளுவன் காவுகியல் காதலுக்குத் தந்த வரைவிலக்கணம் திது.

அணங்கு கொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கணங்குமூ

மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு

பெண்ணின் அற்புதத் தன்மையும் மயக்கும். பெண்ணின் அதிகாரத்தன்மையும் மயக்கும். இதனையே தொல்காப்பியம் பெண்ணின் கியல்பாக எடுத்து அணங்கு என்றால் தெய்வம் என்று அற்புதத்தையும் பேய் என்று அதிகாரத்தையும் விளக்கும் சொல் "பெண்" என்று விளக்கியது.

பெண் சிரித்தாலும் மயக்கம். பெண் முறைத்தாலும் மயக்கம். சிரிக்கையில் கூடல் முறைக்கையில் ஊடல். ஊடலிலும் விளகாது உறுதியுடன் துணையிருந்தால் கிருத்தல். ஊடலில் விளகினால் பிரிந்தால் கிரங்கல். திது ஆணுக்குப் பெண் என்னும் பெருஞ்சுத்தி தரும் கியல்ப வாழ்க்கை.

இந்த உணர்வு மானிடத்தவள் என்ற முறையில் அவளுக்கும் கிருக்கு என்று தன்சார்பாக அவள் உள்ளத்து உணர்வாகத் தன்னுணர்வைத் தமிழ்த்தலைவன் தலைவி மேல் ஏற்றியுரைத்த உள்ளத்து உள்ளதாக - இன்பம் உருவடுக்கவைப்பதாக - தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்

உண்மை தெளிந்தலைப்பதாக பரந்த தமிழரின் அனுபவ மொழியே தமிழ்க்கவிதைகள் என்னும் கட்டிக் கரும்புகள். தமிழ்க்கவிதை மொழிதான் அவளைக் கண்டாலே தித்திக்கும் தேனை உண்டாலே தித்திக்கும்" என்று காதல் இன்பம் உணர்வற்று எழும் உள்ளப்பினைப்பு என்று சொல்லிட வள்ளுவனுக்கும் பாரதிதாசனுக்கும் திபமளித்தது. அதே கவிதைத்தமிழ் தாள்

எல்லனைஅருநலத்தினாள் கிணையைள் நின்றுமிகு கண்ணோடு கண்ணினை கவ்வி ஒன்றை ஒன்று உண்ணவும் இநிலைவொதுது உணர்வும் ஒன்றிட அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினாள்

என உள்ளப்பினைப்பின் அக்காட்சியினை எண்ணாத்தின் கவிதைமொழியாக்க இடம்கொடுத்தது. உள்ளதை உள்ளபட சொல்லும் யதார்த்தத்தன்மையினை தமிழ் கொடுக்கின்ற பொழுது பாலியலை இயல்புடன் கூறி அது வெறியலை வாழ்வின் வழியென உணர்த்தவும் கம்பனால் முழுந்தது. இதனாலேயே

நோக்கிய நோக்கு எனும் நுதிகாள் வேல் இணை ஆக்கிய மதுகையான் தோளின் ஆழந்தன வீக்கிய கதனை கழல் வீரன் சொங்கணும் தாக்கு அணங்கு அணையவெள் தனத்தில் கைத்தலே

என பாலியல் பொதுமையைத் தமிழ்வழி மானிடவழைமையாகக் கம்பன் இயல்புத்தன்மையுடன் உணர்த்துவதைக் காண்கின்றோம். அடுத்த பாடலிலே கம்பன் தொடுத்த மொழி உடல்புணர்ச்சியல்ல மானிடக்கால் உயிர்ப்பினைப்பு என்பது வலியுறுத்தப்படுகையில் தான் உதிரும் உடல்களைக் கடந்து உதிரா உயிரின் சேர்ப்பு ஆண்பெண் காதல் உறவு என்று தொல்காப்பியன் சொன்ன பால்வரைத் தெய்வம் வகுத்த உறவு என்ற தமிழர் தத்துவம் மீள்வாசிப்புப் பெறுகிறது.

பருக்கிய நோக்கு என்னும் பாசுத்தால் பிணித்து ஒருவரை ஒருவர்தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால் வரிசிலை அண்ணலும் வாள்-கண் நங்கையும் கிருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினார்.

ஆம். பருக்கிய நோக்கு என்னும் உளமொன்றான அன்பு-பிரிக்கவியலாப்பாசம் அதுதான் திருமணமுறி எழுதும் மை. அது உரைாது. நிறம்மாறாது. ஒருவரை ஒருவர் உள்ளம் ஈர்த்தலால் வந்த உறவு உடல்சார் உறவுலை ஒன்றாகி இரண்டாக. கிருவரும் தியமாற்றுச் செய்து கியங்கும் புதிய வாழ்க்கைத் தளம் குடும்பவாழ்வு. இயற்கையிலேயே கலைமான் பிணைமான் சிறுநீரை அருந்தட்டும் என்றும் பிணைமான் கலைமான் சிறுநீரை அது அருந்தட்டும் என்றும் "கள்ளத்தின் ஊச்சம் சூரம்" கண்டவன் தமிழன்.

சுலைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாது என்றெண்ணில் பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டிக் கலைமாதன் கள்ளத்தின் ஊச்சம் சூரம்மென்ப காதலர் உள்ளம் பட்டந்த நெறி

மாறங்களைப்பார்வையார் ஜந்தினை ஜம்பதில் காட்டிய இயற்கை தரு காட்சியின் மானிட நிலைப்படுத்தல் அண்ணலும் அவளும் கிருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் கொண்டு வாழ்ந்திடு அன்பின் பெருந்தலை. இந்திலையே மானிடத்தை தெய்வநிலைக்கு உயர்த்தும் பெருந்தலை. இதனையும் கம்பனின் அடுத்த பாடலான மருங்கு இலை நெஞ்சையும் வகையில் ஜயனும் ஒருங்கிய இரண்டு உடற்கு உயிர் ஒன்று ஆயினார் கருங்கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப்போய்ப் பிரிந்தவர் கூடுமொல் பேசல் வேண்டுமோ?

எனும் பாடல். அங்கு கரையற்ற அனுபுதைத் தலைவியும் குறையற்ற குணமுடைத் தலைவனும் ஒருயிரும் ஈரடலுமாயினர் என்று காதல் என்பதன் உச்சப்பாருளை கம்பன் கவித்துவப்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம். அதுமட்டுமல்ல ஆண்பெண் காதல் கலவி என்பது பால்வரைத் தெய்வத்து விதிப்பு என்னும் தமிழர் தத்துவத்தை உறுதி செய்யக் கூடிய வகையிலே கருங்கடல் கலவிப் பள்ளி விடுதல் திருமாலும்

திருமகஞும் பிரிந்தமை கூடிய நிலையாக இராமரின் கீதையின் கண்கள் சேர்ந்தமையைக் காட்டுகிறான் கம்பன்

கம்பனின் அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினான் நாடகபாக்கான கவிதைப்பரவல் இவ்வாறு காதலின் வழி கடவுள் நிலை காணும் தமிழர் மரில் காதலின் வழி உடல் உள் இன்ப உணர்வு கண்டிட சூட்டிக் கம்பன் காதலில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சரிசமானநிலை (நாசரயடவை) கொடுப்பதையும் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பொருளும் மதனன் போல்வான் ஒருவனும் பூவின் மேல் அத் திருவினுக்கு உவமை சால்வாள் ஒருத்தயும் சேர்க்கைப் போரில் ஒருவருக்கு ஒருவர் தோலார் ஒத்தனர் : - "உயிரும் ஒன்றே கிருவரது உணர்வும் ஒன்றே" என்ற போது யாவர் வெல்வார்?

விவவாறு தமிழ்ப்பெரும் இலக்கியங்கள் எல்லாமே காதலைப் போற்றுகின்றன. காதலிக்கும் காதலனுக்கும் சமாளமான இடத்தினை அளிக்கின்றன. அத்துடன் காதல் இல்லையேல் தமிழ்க்கவிதையின் உயிர்த்துமிப்பே மறைந்து விடும் என்பதனையும் உணர்த்துகின்றன.

காதல்தான் தன்னலத்தைத் தாண்டி தன்னலமற்ற முறையில் வாழ்வதற்கான முதற் பயிற்சி. காதல்தான் "தன்னுயிர் தானருப் பெறும்" பயிற்சிக்கான முதற்படி. ஆனதினால்தான் காதலைப் பேண்ட வீரம் பிறக்கும். காதல் மனையானுடன் வாழ்ந்திடக் குடும்பம் அமையும். குடும்பத்தில் மானிடத்தின் உயிர்ப்பாக மழுகலைகள் வளர்வர். மானிடத்தின் இணைப்பாக உறவுகள் தலைக்கும். உறவுகளின் பிணைப்பாக ஊர் பிறக்கும். ஊரின் தொகுப்பாகத் தேசம் மலரும். தேசத்தின் வனப்பாக சமகும் பொருளாதாரமும் அரசியலும் ஆண்கீகமும் வாழவெட்டுத் தவமானு உலகைன்று வாழ்வதற்குத் தாமாகும். உலகெல்லாம் மானிடம் ஒன்றென்று யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி என்று தமிழ்ப்பண்பாட்டின் தன்மை சொல்லும் உள்ளம் திறக்கும். உள்ளத்துள் உறைகின்ற இறைவனின் தன்மையினை உயிர் உணர். ஆணவும், விடை பெற, நினைப்பற நினைப்பதாலே கண்மம் விடை பெற. இச்சைகள் க

உடைவுண்டாயின் இறுதி இறுதி என்பதாகும். எனவே கற்பன்றும் இருத்தல் என்றும் தமிழிலக்கியங்கள் கூறும் அகத்திலக்கணம் காதலில் உள்ள உறுதியினை திருமணத்தில் பிரியா நிலையினை பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் வாழ்க்கைச் சட்டமாக்கி ஒருத்தனுக்கு ஒருத்தி என்றும் ஒருத்திக்கு ஒருத்தன் என்றும் தாவலுக்கு எல்லையும் வகுத்தது பெண்ணாமைத்தனமல்ல. மண்ணாமைப்பாதாது மற்றதமிழிச்சியும் தமிழனும் வாழ்வதற்கான சமுதாய நீதி என்பதனை இன்றையத் தமிழர்கள் உணர்ந்திட்டு வேண்டும்.

பாலியல் தன்மை (Sex) இயற்கையின் பிரிப்பு செயற்கையால் மாற்றமுடியாத விதிப்பு. ஆனால் இந்தப் பாலியல் தன்மை தோற்றுவிக்கும் பால்தன்மை (Gender) வேறுபாகுகள் (Differences) ஒதுக்கல் (Discrimination) செய்வதற்கான போக்காகவும் சமுகத்தில் மாறிவிடுவதால் ஆணும் பெண்ணும் சட்டத்தின் முன் மட்டுமேல்ல பாலியல் தவிர்ந்த எல்லாநிலைகளிலும் சமம் என்னும் சட்டம் மானிட்டதை நிலைநாட்ட மிகமிக அவசியமானது. இந்தப் பால்தன்மைச் சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்த நடாந்த உலகளவான பெண்கள் போராட்டங்களே பெண்ணிலைவாதத்தை (குநலிலைகளை) தோற்றுவித்தது. இது காலத்தின் தேவை. ஆனால் இந்த ஆண்பெண் பால்நிலைச் சமத்துவம் அவரவர் சமுக பொருளாதார அரசியல் ஆண்மீத் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப மாறுபட்டு அடிப்படையில் ஆண்பெண் சமத்துவம் என்பதில் வேறுபாது இருக்கும் பொழுது மட்டுமே அந்த அந்தக் கலாச்சாரங்கள் தமிழ்நிலையில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமான பால்நிலைச் சமத்துவத்தை உறுதி செய்யும். திற்கு மாறாகப் பெண்ணிலை வாதம் உலகப் பொதுமையானது என்ற எண்ணத்தில் செயற்பட்டாலோ அல்லது ஆண்பெண் பாலியல் சமத்துவமானது என்று செயற்பட்டாலோ அது கலாச்சாரச்சீர்மிகுகளை அரசியல் வீழ்ச்சிகளை ஆக்கிரமிப்புக்கள் அடக்கமுறைகள் பெண்ணிலைவாதத்தின் பின் ஒளிந்து கொள்வதை உருவாக்குமே தவிர மானிட்டதின் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்யாது. தினாலேயே காதலர் தினத்தைச் சிலர் ஜரோப்பியவாக்கத்தின் பின்னணியில் பார்த்து காதலர் தினத்தின் புனித்தைத் தமிழர்கள் உணர்வதைத் தடுத்த நிற்கின்றனர்.

விவர்களுக்கு இந்தத் தமிழ் மண்தான் காமனுக்கு விழாக்களின்டு காமனைத் தெய்வமெனப் போற்றி காதலின் உன்னத்தை உகிற்கு உணர்த்தியது என்பது நினைவுக்கு வருவதில்லை. கியுபிட் காதல் அம்பு ஜரோப்பாவில் பாடு முன்பே கடவுளுக்கு மேலேயே காதல் அம்பு மன்மதக் கணை தொடுத்து இந்தியக் கலாச்சாரம் என்பதனை இவர்கள் எண்ணிப்பார்ப்பில்லை. இன்று உலகம் காதலுக்கு என்று ஒருநாளை ஏன் ஒதுக்கியது என்பதும் விவர்களுக்குத் தெரியாது. காதலர் தினமும் மற்றைய பெருவிழாக்கள் போல் வர்த்தக மயப்படுத்தப்பட்டினை விவர்கள் உணரவில்லை. மற்றைய உலகப் பெருவிழாக்களை வர்த்தக மயப்பட்ட நிலையில் ஏற்கும் விவர்கள் காதலுக்கான ஒரு தினத்தை மட்டும் ஒழுக்கக்கேட்டன் நாள் என்று எண்ணிக் கலங்குவது அதிசயமான ஒன்று. உலகத்துடன் இணைவதும் உலகத்துள் முழுகாது தனித்துவத்தை மரபைக் காப்பதும் எல்லா வாழும்தன்மை கொண்ட கியக்கத்தன்மை கொண்ட மனிதசமுதாயங்களினதும் தேவையாக உள்ளது. விவேகாநந்தர் கூறுவார் “பழையதை எண்ணி மரபைப் பேணுதல் வேண்டும். ஆனால் பழைய காலத்துள் வாழாது புதிய காலத்துள் வாழ்தல் வேண்டும்”. காலத்தின் பரினாமமான காமன்விழாவின் புதிய பரிமாணம் காதலர் தினம் என்பதை உணர்வோம் உலகுடன் இணைவோம். அதனுள் மரபினைப் பேணித் தமிழின் உயர்வைத் தமிழரின் காதல் சிறப்பை வாழ்வாக்குவோம்.

மரணத்தாலும் பிரிக்க முடியாத காதல் 5800 ஆண்டு பழமைவாய்ந்த காதல்

கிரேக்கத்தில் 5800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னனை கட்டியணைத்தபடியான எலும்புக் கூடுகள் கிரேக்கத்தின் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின் மூத்த ஆய்வாளரான அனஸ்தாசியா பாபதான்ஸியே 2013ல் தாங்கள் கண்டு பிழித்த எலும்புக்கூடுகள் இரண்டு ஒன்றையொன்று விட்டுப்பிரியாத நிலையில் புல்லிப்பண்டர்த்தல் என்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் உருவாக்கிய தமிழாகிய காற்றுப்புக்க கூட இடமின்றித் தழுவிய நிலையில் உள்ளதாக அறிவித்துள்ளனர். இவ்வெலும்புக் கூடுகள் 20 வயதான ஆணினதும் பெண்ணினதும் என்பதை மரபணு ஆராய்ச்சிகள் உறுதி செய்தள்ளன. விவர்கள் எதனால் இறந்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. ஆனால் காதலின் இறுக்கத்தில் ஒருவரே ஒருவர் புல்லிப்புணர்ந்தபடியே இறந்துள்ளார்கள் என்பது மட்டும் உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது.

ATU;ENS, Greece (AP) — Death did not part them.

Archaeologists in southern Greece have discovered the grave of a man and woman buried as they died some 5,800 years ago — still tightly embracing.

A senior member of the excavation team, Anastassia Papathanassiou, says the discovery — made in 2013 and publicized this week after DNA testing determined each skeleton's sex — is the oldest of its kind in Greece. She says the couple most likely died holding each other.

Papathanassiou told The Associated Press on Friday that the remains of the couple, estimated to be in their 20s, were found near the Alepotrypa Cave, an important prehistoric site.

It's unclear how they died and whether they were related, but Papathanassiou says further DNA testing should answer the latter question.

உங்களுக்கு மன அமைதி வேண்டுமா?

எவ்வாறி சிவானந்தா

உங்களுக்கு மன அமைதி வேண்டுமா?

எத்தனை முறை பிரார்த்தனை செய்யப்பட்டது. எத்தனை தடவை மந்திரங்கள் ஜிபிக்கப்பட்டன. எத்தனை முறை விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு ஆரத்தி காண்பிக்கப்பட்டது.

எத்தனை முறை மனி அடிக்கப்பட்டு. மறைநால்கள் வாசிக்கப்பட்டன போன்றவற்றால் மனிதனின் செயல்கள் தெய்வீக அளவுகோல்கள் மதிப்பிடுவதில்லை.

உங்கள் தீயத்தில் எழும் எண்ணாங்களின் தரத்தைப் பொறுத்து. எத்தகைய வார்த்தைகளை நீங்கள் உங்கள் அண்டை அயலாரிடம் பயன்படுத்துகிறீர்களோ அவற்றைப் பொறுத்து. உங்கள் வாழ்வை நீங்கள் யார் யாருடன் கழிக்க வேண்டும் என்று இறைவன் விதித்திருக்கிறானோ அவர்களுடன் நீங்கள் ஈடுபடும் ஒவ்வொரு செயலையும் பொறுத்தே தெய்வீக அளவுகோல்கள் மனிதனை மதிப்பிடுகின்றன என்று நான் திட்டவட்டமாக உங்களுக்குக் கூறுகிறேன்.

நல்லாரோக்கியமும் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பும் மன அமைதிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவை என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே.

ஆனால் இவை இரண்டும் இருப்பினும். பலரும் தொடர்ந்து மன அமைதியின்றி அல்லல்படுகின்றனர். நீங்கள் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்களா? ஆமாம் என்று நீங்கள் பதில் சொன்னால் மேலும் இதைப் படியுங்கள். உங்களது தொல்லைகள் பெரும்பாலும் நீங்களாகவே உண்டாக்கிக்காண்டது என்பதால். அவை தவிர்க்கப்படக் கூடியவையே. எப்படி என்று நாம் பார்ப்போம்.

நீங்கள் அடிக்கடி பிறர் விஷயங்களில் தலையிடுகிறீர்களா? அவர்கள் தவறானவே இருக்கலாம். ஆனால் அதை முன்னிட்டு நீங்கள் அல்ல உறுவானேன்? யாரையும், எதையும், குறை கூறாதீகள்.

பிறருக்குத் தீப்பளிக்கும் அதிகாரத்தை கடவுள் உங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. எல்லோரும் அவரவர் விருப்பப்படுமே நடக்கின்றனர். குள்ளனில் அவர்களுக்குள்ளே இலங்கும் கடவுள் அவர்களை அப்படி செய்யத் தூண்டுகிறார். உங்கள் அமைதியைப் பாதுகாக்க நீங்கள் உங்கள் சொந்த வேலையில் மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் போதும் என்பது ஒரு நல்ல விதியாகும்.

வேலை - அதுவே ஒரு தியானம்

உங்கள் வேலையில் நீங்கள் கவனம் செலுத்தங்கள். மன அமைதிக்கு முக்கியத்துவம் தருவேன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியதி தீடு. இந்த உலகத்தில் எதுவுமே உங்கள் கவனத்தை வேண்டுவதில்லை. அனைத்தையும் கவனிக்க ஒரு ஆண்டவன் இருக்கிறார். உண்மையில், உங்களையும் கவனிப்பது அவர்தானே! இந்த உண்மையை மறக்கக்கூடாது.

குறை கூறலாமா?

நான் திருப்பவும் கூறுகின்றேன். உங்கள் வேலைகள் நீங்கள் பாருங்கள். எவரையும், எதையும் முறை குறைதாக்கள். குறை கூறுதல் என்பது தீட்டுவதற்கு நிகர். எது நடந்தாலும் அது கடவுளின் கிச்சையால் நடக்கிறது. கடவுளின் அனுக்கிரகம் இன்றி எதுவுமே நிகழ்வதில்லை. ஏதாவது நிகழ்ந்தது என்றால் அது உங்கள் பார்வையில் நல்லதாகவோ அல்லது கெட்டதாகவோ இருக்கலாம். அதற்கு கடவுளின் அனுமதி இருக்கிறது என்றுதான் பொருள். நீங்கள் அதைக் கண்டனம் செய்தால் கடவுளின் விருப்பத்தை, கடவுளின் பேரரிவை, கடவுளின் தீப்பை நீங்கள் விமர்சிக்கின்றார்கள் என்றுதானே அர்த்தம். அதைச் செய்யா

வித்துவான் வேலன் இலக்கிய வட்டம்

இலக்கியத்தில் உழவும் கமழும்

வழக்கறிஞர் செல்லத்தமிழி சிற்கந்தராசா

தெநிகழ் பொங்கலும் ஆழப் பிறப்பும்
சையெனத் திரியாத் தமிழினத் தார்க்குப்
பொய்யாத் தீங்கள்கள் எனப்புகல் வார்கள்.

தைபிறந் தால்வழி பிறக்குமென் நெண்ணலும்
ஆழப் பிறக்க அகலுந்துன் பென்னலும்
நீடிய காலமாய் நம்பிடை நிலைப்பது.

ஆதவின் தையாம் ஆயிமைக் குரிய
தோதுறு விழுவாம் உழவிழாப் பற்றி
வித்துவான் வேலன் வட்ட நிகழ்வில்
வித்துவம் வேண்டிய கருத்துகள் என்று
வட்டர் சனகா விரும்பிய வாரே
கிட்டிய தெமக்கு ஆய்ந்திடும் வாய்ப்பு.

எங்கெங் கெல்லாம் உழுதொழில் பற்றிச்
சங்கத் திலக்கியம் செப்பின் என்றும்,
உழவை உயர்த்தி உரைக்கும் நூல்கள்
பழந்தமிழ் நூலாய் உளவா என்றும்,
வள்ளுவன் உழவை உயர்த்திய தொப்ப
விள்ளிய புலவோர் உளாரோ என்றும்,
கம்பன் போன்றாரு காவிய ஒவியன்
ஏரின் சீரை எடுத்தே உரைத்தி
ஏரமு பதுவென் றாருநால் இயற்றி,
ஏரைப் பற்றியும் ஏரார் பற்றியும்
நீரைக் குறித்தும் நிலைனைக் குறித்தும்
மாரியின் இயல்பையும் மருதுப் பண்பையும்
சீரது சிற்கக வெண்பா யாப்பில்
வாரித் தந்தான் செய்திகள் பலவென.

ஊருப் பட்ட செய்திகள் சொல்லி
ஏரார் சிறப்பை எடுத்தோ தியயின்
வாரும் சனக! வாரும்உம் கருத்தை!
என்று சிறீசர் அழைத்தே அமர்ந்தார்.

சீரிய நல்ல தேடல்கள் செய்து
பாரிய இணையத் தளங்களைத் தடவி
ஆறிய பழந்தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில்
சேராய்ச் சேந்த சப்பிகள் புடைத்துச்
சாறாய் ஊறும் செய்திகள் பலவை
அகநா ஊற்றிலும் ஆற்றுப் படையிலும்
தகவறு வள்ளுவன் தரஞ்சேர் குறளிலும்
அவ்வைப் பாட்டிலும் ஏற்றப் பாட்டிலும்
கவ்விக் கிடக்கும் கமத்தொழிற் செய்தியை
வட்டர் மனங்கள் வாங்கிடும் வண்ணைம்
திட்டார் சனகர் வட்டர் மாந்தினர்.

மாந்திய வட்டர் ஏமாந் திருக்கையில்
சாந்தமா யிருந்த சூரியர் தொடங்கினார்.

கமத்தொழிற் கென்று தனித்தமிழ் நூல்கள்
எமதிலக் கிலயத்தில் இஸ்றிலை என்பதை
நமதுளம் மறுக்க நச்சிடும் எனிலும்
எமதிலக் கியங்களில் இருந்தவை பின்னார்
சமைந்தன என்றே கொள்கவென் றுரைத்து
அமைந்த சூரியர். சமந்துதாம் கொண்டந்த
செய்திகள் சிலைவைப் பெய்தெமை எழுப்பினார்.

வள்ளுவன் பத்துக் குறள்களில் உழவை
உள்ளி உணர்ந்திட வைத்தான் என்னில்
வள்ளுவர் தமக்குமன் வாழ்ந்தபல் ஸ்ரிஞ்சர்
விள்ளா வொன்றை விளம்பிலர் வள்ளுவர்.

காரா ஸரென்றும் ஏரா ஸரென்றும்
உழவோர் என்றும் மழவோர் என்றும்
பள்ளோர் என்றும் மள்ளோர் என்றும்
உழவோர் என்றும் கிழவோர் என்றும்
உழுதான் என்றும் இழுதான் என்றும்

நிலக்கிழார் என்றும் சேக்கிழார் என்றும்
ஏற்றப் பாட்டொடு நாற்றுப் பாட்டெனக்
காலம் காலமாய் வழங்குவ தாலே,
உழவியல் பற்றியும் கமத்தொழில் பற்றியும்
நிலைய நூல்கள் அழிந்தன என்று
கோடலே முறையெனக் கூறிய சூரியர்,
பழந்தமிழ்ப் பாக்களில் கமத்தொழில் தொடர்பில்
பயின்றிடும் சொற்றொடர் பலவைச் சொல்லி,
எத்துறைப் பாக்கள் ஆகினும் அவற்றில்
கமத்துறைச் சேதிகள் உவமைக ஓக
அமைந்தே இருப்பதை அழகுற விளக்கி,
நளவென் பாவிலும் சிற்தா மணியிலும்
உள்ளில் அழகளில் உற்றிடும் உழுத்தொழில்
அழகினை நளினமாய் நடத்துக் காட்டி,
உள்மநனி மகிழ்ந்திட உரைசெய் தமர்ந்தார்.

பி.ரி. சீனி வாசலை யங்கர்
என்ற அந்தப் பெருந்தமிழ்ப் புலவன்
ஏத்தொழில் பற்றி ஆங்கிலத் தெழுதிய
போற்றுத் தூரிய பொத்தக் திருக்கும்
கூறுகள் சிலைவைக் கவினூற விளக்கி
ஏற்றம் தந்தார் ஆராய்ச் சிக்கு
மறுப்பறப் பேசிடும் இலிங்கேஸ் வரனார்.

கல்லில் நாளரை உரிப்பது போலக்
கழனமாய் இருக்கும் என்றினைந் திருந்தோம்
மண்ணைக் கயிராய்த் திரித்தல் போல
முடியா தென்றே சிலர்நினைந் திருந்தார்.

கல்லில் நாரும் மண்ணைக் கயிறும்
உரிப்பும் திரிப்பும் இயலுமென் றானது.

தொட்டனைத் தூறும் மண்ணகே ணியைப்போல்
வட்ட உறுப்பினர் வருந்திய முயற்சியால்
பட்டுப் பட்டாய்ப் பலசெய்தி கிட்டன.

கிடைத்த செய்தியை முடைந்தொன் றாக்கி
அடக்கம் நிறைந்த நூலாய் வெளியிட
முடக்கம் இல்லாச் சனகன் ஒப்பினார்.

தடக்கதூடம் இன்றி அதனைச் செய்து
முடித்தி அவாக்கு உதவிநாம் செய்வோம்.

கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இலண்டனில் இயங்கி வருகின்ற
வித்துவான் வேலன் இலக்கிய வட்டம் மாதமொரு முறை சந்தித்துப்
பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளை நடத்தி வருகின்றது.
கூட்டக்குறிப்புக்களைக் கவிதையில் எழுதுவதன் மூலம் கவிதையாக்கும்
ஆற்றலை வளர்க்க முடியும் என்பது வட்டத்தினரின் நம்பிக்கை. அந்த
அழப்படையில் அமைந்ததே மேற்படி கவிதை. இவ்வாறு செய்வதன் மூலம்
கூட்டக்குறிப்பிலக்கியம் என்று ஒருவகை இலக்கியத்தை அவர்கள்
வளர்த்து வருகிறார்கள்.

WESTERN
Jewellers

வகை வகையான வழவாங்களில் தரமான தங்க நகைகளை குறைந்த விலையில் பெற்று கொள்ள நாடுங்கள் உங்கள் வெஸ்ட் ஜூலெர்ஸ்.

First Tamil Jewellery shop in UK

Specialise in 22° Gold, White Gold, Platinum & Diamond Jewellery.

Tooting Branch. Wembley Branch.
230 Upper Tooting Road, London SW17 7EW
Tel: 020 8767 3445 5 Plaza Parade, 29-33 Ealing Road, Wembley, Middlesex HA9 4YA
Tel: 020 8903 0909

SEASON'S BEST IS SUMMER, SAREE'S BEST IS SILK EMPORIUM SAREES

SILK
EMPORIUM

OPENING HOURS: MONDAY - SATURDAY (10.30 am - 6.30pm) , SUNDAY (11.30am - 6.30pm)

Clayhall Osteopathic Health Clinic

Are You in Pain ?

Headaches	Frozen shoulders	Arthritis
Back pain	Lower limb pains	Neck pain
Disc problems	Whiplash injuries	Tennis elbow

Ms. S. Muralitharan BSc (Hons) Ost. Med & Associates

REGISTERED OSTEOPATHS
(Practitioners available by appointment)

NHS
REFERRALS ACCEPTED

SPINAL HEALTH CHECK 25% OFF
(Please Quote : OSTE017)

420 Clayhall Avenue, Ilford, IG5 0SH

020 8220 4254

www.clayhallosteopaths.com

ஜோதி

நலமான உள்ளம் மகிழ்வான வாழ்வு

HELP LINE & COUNSELLING SERVICES

**உடலுக்கு மட்டுமல்ல
உள்ளத்தீற்கும்
நெருக்கடிகளுக்கு!!!
விபர்தம் ஏற்படும்
முன் உதவியை
நாடுங்கள்!!!**

0203 3710 006

1.00 pm - 9.00 pm

இது ஒரு லைவர் அந்தராங்க சேவை
Ahilan Foundation, Charity Number : 1134912

JRPrint
www.jrprint.com

59-61, Hoe Street, Walthamstow, London E17 4QR

**Arangethram
Invitation &
Brochure**

**Memorial
Book**

**Folding &
Unfolding
Leaflet &
Flyers**

**High Quality
Business Card &
Letterhead**

**Birthday
Puberty
& Wedding
Invitations**

**Contact for
FREE
Quotation**

25 YEARS EXPERIENCE IN THE PRINTING INDUSTRY
QUICK, QUALITY & AFFORDABLE SERVICE

www.jrprint.com

e-mail: jrprintuk@gmail.com | tel: 020 8503 6643